

CALEA ÎNAPOI

Puteți să vă așezați. (Este dată o prorocie). Amin.

Este minunat să vezi simplitatea cu care lucrează Duhul cu oamenii care se smeresc suficient de mult ca să asculte și să creadă. Cât Îi suntem de mulțumitori lui Dumnezeu pentru îndemnul pe care ni l-a dat, ca să așteptăm, pentru că El va face o lucrare printre noi. Îi mulțumim.

Îmi pare rău pentru că aseară v-am ținut cam mult, dar în seara aceasta voi încerca să mă grăbesc cât voi putea.

Dacă va fi cu voia Domnului, mâine seară aș vrea să vorbesc despre un subiect special, pe care l-am intitulat: „Noi avem totul în Hristos.” Este un text cunoscut, dar astăzi mi-a venit în minte și vreau să ne ocupăm de el. Apoi, dacă va fi cu voia Domnului, duminică seara aș vrea să vorbesc despre subiectul: „Numărătoarea inversă”, în legătură cu pregătirea Bisericii pentru plecare. Voi știți că este o numărătoare inversă, și eu cred că voi putea dovedi cu Scriptura că suntem chiar în desfășurarea ei. Prin urmare, rugați-vă pentru noi.

Dacă nu aveți o biserică la care să mergeți, duminică vom fi bucuroși să vă avem printre noi, dar dacă aveți biserica voastră, desigur, aceea va avea întâietatea.

Am înțeles că în seara aceasta vom avea și un mic rând de rugăciune. Billy a spus că a împărțit câteva numere și cred că ar fi bine să ne rugăm și pentru bolnavi.

Oamenii mi-au spus de multe ori: „Ar trebui să te ocupi numai de rugăciunea pentru bolnavi și să lași celelalte lucruri în pace!” Nu demult, cineva mi-a zis:

„De ce te tot iei de femei?”

„Eu nu mă iau de femei,” i-am răspuns, dar el a continuat:

„Te iei și de predicatori și de organizațiile lor!” Cel ce spunea aceasta este un frate renumit.

„Crezi că nu este biblic ceea ce fac?” I-am întrebat eu.

„Nu!” a răspuns el, după care a adăugat: „Nu te-a chemat Domnul să te rogi pentru bolnavi?”

„Ba da.”

„Atunci de ce nu stai pe aceasta?”

„Păi, pe aceasta stau,” am răspuns eu.

„Dacă ești chemat să te rogi pentru bolnavi, lasă celelalte lucruri în grija predicatorilor!”

„Dar ei nu o fac, de aceea trebuie s-o fac eu!”

„Păi, foarte mulți oameni te consideră un proroc.”

„Dar nu sunt proroc”, am răspuns eu.

„Da, dar oamenii cred că ești și sincer să fiu, și eu cred aceasta.”

„Îți mulțumesc. De multe ori, Domnul îmi arată lucruri care se vor întâmpla și nu m-a mințit niciodată. El nu mă va minți niciodată, pentru că este Dumnezeu și ca urmare, nu poate să mintă!”

„Ei bine”, a continuat el, „dacă ești slujitorul lui Dumnezeu, de ce nu le înveți pe femei cum să primească daruri duhovnicești, în loc să le tot cerți că-și taie părul, că poartă pantaloni scurți și machiaj? Tu ar trebui să le înveți lucruri mari: cum să primească daruri și să facă ceva...”

„Cum să le învăț Algebra când ele nu știu nici Abecedarul? Să învețe mai întâi aceasta, apoi vom trece și la altceva.”

Odată, un predicator bătrân s-a dus să țină o adunare într-un loc. În prima seară a predicat despre pocăință; a doua seară a predicat despre pocăință; iar a treia, a patra și a cincea seară, a făcut la fel. Atunci, diaconii l-au așteptat în spate și i-au zis:

„Frate, noi apreciem mesajul tău despre pocăință, dar nu poți să ne vorbești și despre altceva?”

„Ba da,” a răspuns bătrânul, „dar mai întâi să se pocăiască toți, apoi vom trece la altceva.”

Vedeți? „Când vor păși în Calea Domnului și voi vedea că totul este în ordine, voi

trece și la altceva.”

Aș vrea să vă rugați pentru mine, deoarece nu spun acele lucruri pentru că sunt rău, voi știți aceasta, ci o fac pentru că sunt plin de râvnă pentru Cuvântul Său. Dacă suntem fii și fiice de Dumnezeu, ar trebui să ne purtăm ca atare.

Așa cum am spus, am nevoie de rugăciunile voastre, iar eu mă voi ruga pentru voi. Deci, ne vom ruga unii pentru alții, și poate că într-o zi, Dumnezeu ne va aduce pe toți în ceva măreț care ne va lua sus din acest haos, pentru că m-am săturat să trăiesc în casa aceasta de ciumă. Voi, nu?

Aseară, după ce am vorbit despre Jubileu și am chemat la o întoarcere din nou la Cincizecimea originală și la Cuvânt, am spus că în seara aceasta voi încerca să vă arăt cum putem să ne întoarcem înapoi.

Voi știți că nu poți să-i pretinzi cuiva să facă ceva, până nu-i explici mai întâi cum trebuie să facă lucrul acela.

Pentru tema din seara aceasta mi-am pregătit un text pe care l-am mai citit și altădată, dar într-o altă legătură. Cred că se potrivește foarte bine să-l aduc în felul acesta, pentru că sunt multe căi care duc afară, dar există o singură cale care te aduce înapoi.

Odată, când eram în munți cu niște oameni, unul dintre ei s-a rătăcit. Altul l-a strigat, iar el i-a răspuns.

„Cum te-ai băgat acolo?” l-a întrebat primul.

„Pe drumul acela,” a răspuns cel rătăcit.

„Ei bine, atunci aceea este calea pe care poți ieși afară!”

Acum, haideți să citim din **2 Împărați 1.1-3**, de unde voi lua subiectul: **„Calea înapoi.”**

„Moab s-a răzvrătit împotriva lui Israel, după moartea lui Ahab.

Ahazia a căzut prin zăbrelele odăii lui de sus în Samaria și s-a îmbolnăvit. A trimis niște soli și le-a zis: „Duceți-vă și întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca să știu dacă mă voi vindeca de boala aceasta.”

Dar îngerul Domnului a zis lui Ilie, Tișbitul: „Scoală-te, suie-te înaintea solilor împăratului Samariei și spune-le: Oare nu este Dumnezeu în Israel, de vă duceți să întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?”

L-am auzit pe fratele Moore vorbind acum câteva minute. El nu a știut că voi vorbi despre textul acesta, despre balsam, de aceea voi citi și textul citit de el, din **Ieremia 8.22:**

„Nu este niciun leac alinător în Galaad? Nu este niciun doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?”

Vedeți, este o întrebare: „Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?”

Aș vrea să vă spun că suntem cei mai fericiți oameni, pentru că avem parte de un timp atât de mareț de părtășie și nădăjduiesc că Domnul nu va lăsa nici o persoană să plece din locul acesta fără să fie salvată și fără botezul Duhului Sfânt, ci fiecare va fi umplut cu Duhul Sfânt și fiecare bolnav va fi vindecat. Noi așteptăm aceasta pentru că credem.

Povestea noastră din seara aceasta, începe cu un popor care s-a depărtat de Dumnezeu. Fraților, dacă stau să mă gândesc, aceasta este cea mai mare nenorocire care i se poate întâmpla unui credincios: să se depărteze de Dumnezeu.

Împăratul Ahazia s-a îndepărtat de Dumnezeu pentru că a avut o creștere și o îndrumare greșită. Mama lui fusese păgână, iar tatăl său, Ahab, fusese un israelit decăzut. Cu asemenea părinți nu este de mirare că nu fusese educat să urmeze calea Domnului.

Dumnezeu nu s-a lăsat niciodată fără un martor, ceea ce înseamnă că și în zilele acelea a avut unul, dar Ahab l-a urât. Martorul acela se numea Ilie și era profet. Și mama lui Ahazia, Izabela, l-a urât, dar cu toate acestea el era slujitorul Domnului.

Dumnezeu are întotdeauna, undeva, oameni spre care poate să arate și să spună: „Aceștia sunt!” Oh, aș vrea să fiu și eu din numărul acelor oameni! Sunt sigur că noi toți am dori aceasta, pentru că aceasta este dorința fiecărei inimi. Noi toți am vrea să fim din numărul oamenilor despre care Dumnezeu spune: „Acesta este poporul Meu, priviți la el! Ei sunt exemplul a ceea ce sunt Eu, iar Viața Mea Se reflectă prin ei pentru că Mi s-au predat pe deplin.” Ce lucru minunat!

Cât de mult se bucură Dumnezeu când vede că are pe cineva în care să aibă încredere, iar în zilele acelea îl avea pe Ilie, care era un bărbat binecuvântat de Dumnezeu.

Binecuvântarea materială nu înseamnă întotdeauna că ești în ordine cu Dumnezeu, deoarece El îi dă propășire și celui rău.

Ahazia a urmat întocmai calea tatălui și a mamei sale, ceea ce înseamnă că era greșit, iar într-o zi a căzut printre zăbrelele odăii sale și s-a îmbolnăvit. Poate și-a zdrobit ceva înăuntru și avea hemoragie internă sau poate a făcut vreo infecție; poate și-a rupt oasele sau și-a perforat plămânii de era atât de bolnav. Desigur, era destul de grav dacă a ajuns să se întrebe dacă va mai trăi sau nu. Dar vedeți, în loc să facă ce trebuia, el a trimis niște soli, probabil vreun slujitor apropiat în care avea încredere, la un ghicitor, la un diavol, la un beelzebul, ca să-l întrebe pe dumnezeul Ecronului ce va fi cu el și acesta este un lucru cât se poate de urât pentru un bărbat care se pretindea împăratul unui popor duhovnicesc, al unui popor care credea în Dumnezeul cel viu. Totuși, în loc să întrebe pe cine ar fi trebuit, s-a dus să consulte pe altcineva. Ahazia cunoștea legile, iar în țară erau preoți, erau biserici mari, dar mai presus de toate era un profet care avea Cuvântul Domnului. Totuși, în loc să facă ce trebuia, el a dorit să urmeze calea greșită, calea cea mai populară.

Cred că aceasta este problema și astăzi. Noi vrem să urmăm calea cea mai populară. Vedeți? Oamenii se îndepărtează de Dumnezeu, dar El le face o cale ca să se poată întoarce înapoi, dar ei refuză să-L asculte. Atunci Dumnezeu îi întreabă: „De ce nu vrei?”

Fraților, eu prefer să repar totul aici, decât să fiu întrebat într-o zi, la judecată, de ce nu am făcut-o.

Cuvântul spune că *„Păcatele unor oameni sunt cunoscute și merg înainte la judecată, iar ale altora vin pe urmă.”* (1Timotei 5.24). Eu vreau ca păcatele mele să meargă înainte, mărturisite, deoarece doresc să fiu în ordine când vine timpul acela.

După cum spunea un frate de culoare: „Eu am vorbit cu Domnul cu mult timp în urmă și l-am spus că vreau să am calea curată, deoarece nu doresc să am neazuri când voi ajunge la Râu”, și cred că așa gândim fiecare.

Acest împărat putea să afle de la Domnul ceea ce dorea să știe, dar a refuzat această cale. Cu toate acestea, Dumnezeu a urmat calea dată de El, adică i-a vorbit prin profetul Său.

Poate că împăratul a privit la faptul că acest „cap pleșuv” nu era bine văzut printre oameni, deoarece mesajul lui condamna, lovea și împingea tot timpul. Dar Ilie era profet, iar Cuvântul Domnului venea la el. El era profet și trebuia să stea numai pe ceea ce spunea Cuvântul, de aceea când era călcat Cuvântul, nu mai rămânea decât mustrarea. Așa este.

Profetul nu voia să fie atât de aspru, dar el trebuia să ia poziție, deoarece nu era împins de propriile sale gânduri, ci de Duhul lui Dumnezeu. Așa ar trebui să fim cu toții: călăuziți de Duhul lui Dumnezeu. Dacă suntem călăuziți de El, vedem păcatul, iar aceasta ne face să ne simțim rău.

Voi știți că odată inima lui Dumnezeu a fost foarte mâhnită pentru că l-a făcut pe om, deoarece păcatul se înmulțise foarte mult pe pământ.

Așadar, Dumnezeu avea o cale prin care împăratul putea să afle ceea ce dorea, dar el nu a urmat acea cale, ci a ales calea populară, calea aleasă de oameni.

Nu-mi place că trebuie să spun aceasta, dar am văzut acele sloganuri: „America, înapoi la Dumnezeu!” sau: „Înapoi la ceasul lui Dumnezeu!” și alte lucruri de felul acesta. Problema este că ei vor să se întoarcă la El în felul cum le-a arătat un om; vor să se întoarcă cu felul lor de gândire și cu felul lor de a face lucrurile, dar aproape întotdeauna se dovedește că aceasta este contrar cu ceea ce cere Dumnezeu, de aceea, El îi va întreba într-o zi: „De ce ai procedat așa?”

Unii președinți au spus: „Vom ține cincisprezece minute de rugăciune!” Și așa au făcut, iar în timpul rugăciunii se opreau toate mașinările.

Fraților, așa nu vom ajunge nicăieri, deoarece este nevoie de o separare; este nevoie de o moarte și de o naștere din nou. Nu ajunge o oră de rugăciune, ci este nevoie de atâta rugăciune până te întorci înapoi. Este nevoie de o aducere înapoi, de o întoarcere la faptele de credință.

Aceasta nu este ceva ce vă imaginați, nici o repetare a crezului sau a părerilor unui om, ci este cunoașterea lui Isus Hristos însuși. Vedeți? Este nevoie să-L cunoașteți pe El, nu numai Cuvântul, pentru că dacă Îl cunoașteți pe El, cunoașteți și

Cuvântul, pentru că El este Cuvântul. Voi trebuie să vă întoarceți înapoi la acea realitate.

Dumnezeu vrea să Se descopere pe Sine prin copiii Săi, dar biserica vrea să se descopere pe sine prin mulți membri, prin mulțimi mari, prin oameni mai bogați, mai bine îmbrăcați sau mai învățați. Aceasta ne-a dus în haosul în care ne aflăm.

Am fi mai bogați dacă n-am avea un serviciu și ne-am duce de la o casă la alta, ca să vedem dacă nu vom primi ceva de mâncare. Aș prefera să văd biserica în starea aceasta, și plină de Duhul Sfânt, decât s-o văd îmbrăcată bine și lustruită, dar murind în Duhul.

Dumnezeu are o cale, dar noi o refuzăm și nu vrem să ne întoarcem în felul în care ne-a spus El s-o facem.

Același lucru l-a făcut și Ahazia. El era la fel cum suntem mulți dintre noi astăzi: era prea încăpățânat. El știa bine că Ilie era acolo, în pustie, dar cu toate acestea, nu a vrut să apeleze la el; știa că în ceruri era un Dumnezeu viu, dar a preferat să urmeze calea cea mai populară.

El a vrut să meargă la Ecron, să consulte unul dintre idoli neamurilor pentru că, fiind împărat, nu voia să coboare atât de jos încât să devină nepopular pentru că umblă cu oamenii aceia simpli. Aceasta este problema și cu femeile noastre de astăzi. Oamenii obișnuiesc să vorbească despre creștinism zicând: „Eu aparțin de cutare sau cutare...”, dar nu este nici o legătură între una și cealaltă. Tu poți aparține la cutare sau cutare organizație, dar aceasta nu înseamnă că ești creștin.

Creștinismul nu înseamnă aderarea la o biserică, ci „a fi creștin” înseamnă „a te naște în Trupul Lui, în Familia Lui.” Înțelegeți? Tu ești creștin prin naștere.

Dar este mult mai popular să spui: „Sunt metodist, baptist, prezbitarian, pentecostal sau altceva de felul acesta”, decât să spui: „Sunt născut din nou din Duhul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt a venit peste mine și m-a făcut o făptură nouă în Hristos.” Aceasta-i adevărata cale, dar împăratul dorea să fie popular.

Această cale este urmată și de oamenii de astăzi. Oh, voi puteți ține treziri de-a lungul țării; puteți avea tot felul de sloganuri, cum ar fi: „Cu un milion mai mulți decât în anul cutare!”; puteți avea tot mai mulți membri și tot mai educați, pentru că, cu toate acestea vă depărtați tot mai mult de El.

Totuși, Dumnezeu are o cale înapoi, iar eu aș vrea să vă vorbesc puțin despre ea, deoarece trebuie să vă întoarceți înapoi în felul în care o cere Dumnezeu.

Haideți să vorbim puțin despre împăratul Ahazia. Motivul pentru care nu a vrut să se întoarcă la Domnul, a fost încăpățânarea. El avea propriile căi pe care voia să umble, iar dacă era vorba de o întoarcere, voia s-o facă în modul cel mai popular. De aceea, nu a vrut să urmeze calea dată de Dumnezeu pentru el, ci l-a ignorat pe profet. El nu a vrut să meargă la prorocul Ilie deoarece, fără îndoială, acesta i-ar fi spus: „Pocăiește-te! Pune-te în rânduială cu Dumnezeu, pentru că nu ești potrivit să fii împărat!” Desigur, el i-ar fi smuls penele în fața oamenilor și, vai, ca împărat n-ar fi putut să suporte așa ceva. Cum să i se facă așa ceva, când putea fi popular printre oameni și să aibă un nume mare și vestit?

O, cât le place oamenilor să fie lăudați! Așa s-a gândit și împăratul: că ar putea fi privit de ceilalți oameni ca fiind un bărbat lustruit.

Nădăjduiesc că citiți printre rânduri, ca să înțelegeți ce vreau să spun. Acesta este motivul pentru care nu a putut să meargă la profet ca să-i spună adevărul, ci și-a trimis slujitorii în altă parte, zicând: „*Duceți-vă și întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, ca să știu dacă mă voi vindeca de boala aceasta.*” (2 Împărați 1.2).

Fraților, Dumnezeu cunoaște inima fiecărui om; îi cunoaște intențiile, de aceea nimeni nu se poate ascunde de El. Nu, domnilor.

Astfel, El i-a spus lui Ilie: „De ce face împăratul lucrul acesta rău? Oare nu este Dumnezeu în Israel? Nu este profet? Cum poate face așa ceva, el, care este un israelit?”

Eu mă întreb de ce bărbații și femeile acelea, încearcă să-i adune pe oameni în părtășia unei denominațiuni, în loc să-i aducă înapoi la Temelia originală? Ei știu aceasta, dar este mult mai popular să spui: „Eu aparțin de cutare sau cutare biserică. Sunt doctorul Cutare de la biserica Cutare. Am pregătirea cutare și licențe în psihiatrie și în litere.” Oh, toate acestea nu înseamnă nimic înaintea Lui!

Noi nu știm nimic despre Ilie, nu știm dacă a avut sau nu, L.L.D. sau un Ph.D., pentru că el a venit în scenă, a spus ce a avut de spus, după care a dispărut din nou. Nu se știe cine a fost tatăl său, cine a fost mama sa, nu se știe nimic despre el. Dar Dumnezeu l-a cunoscut. El a găsit în Ilie, un om pe care putea să-l

folosească după voia Sa și care nu se teme de nimic. Chiar dacă toată națiunea a fost împotriva lui, Ilie i-a spus albului, alb și negrului, negru.

Dumnezeule, trimite-ne un alt Ilie! Trimite-ne pe cineva care nu se teme; pe cineva care nu are nevoie de laudele și de onorurile oamenilor; pe cineva care privește numai la Dumnezeu, care Îl crede pe El și vorbește numai Adevărul. Când va veni acest bărbat, el va proceda exact așa, iar Dumnezeu va dovedi că aduce Adevărul Său.

Spuneți-mi, rugăciunea cărui alt om putea închide cerul? Putea face aceasta dumnezeul Ecronului? Putea să facă dumnezeul Ecronului lucrările pe care le făcea Ilie? Cu siguranță că nu. Aceasta dovedește că Dumnezeu cel viu era de partea lui Ilie, dar împăratul acesta era atât de bățos și de umflat, încât nu a putut să se coboare la un astfel de lucru.

Atunci, Ilie s-a încins și s-a așezat pe drumul pe care aveau să treacă solii împăratului. El nu avea o haină prețioasă, ci era îmbrăcat foarte sărăcăcios, cu o piele de oaie, avea chelia arsă de soare și câteva șuvițe de păr care îi atârnavă pe umeri. Probabil că dacă ar fi cerșit la ușa voastră, l-ați fi alungat de acolo. Biblia spune că era păros peste tot și că avea doar o bucată de piele înfășurată în jurul trupului. Nu prea semăna cu costumul unui predicator, nu-i așa? Mai mult, el nu putea să arate în ce părtășie umbla; dar, frate, avea părtășia în adâncul inimii, deoarece era în părtășie cu Dumnezeu și-L avea pe „Așa vorbește Domnul!” Nu prea aveai la ce să te uiți dacă îl priveai, dar în trupul acela slăbănog bătea o inimă care trăia pentru Dumnezeu și în care locuia Dumnezeu.

Deci, Ilie stătea în mijlocul potecii și privea cum se apropie solii împăratului. Probabil că atunci când au ajuns aproape de el, le-a zis: „Întoarceți-vă și întrebați-l de ce a făcut lucrul acesta? Oare nu este Dumnezeu în Israel? Nu avea un profet pe care putea să-l întrebe cu privire la problema lui? Să-i spuneți că pentru că a făcut lucrul acesta, nu se va mai da jos din patul lui, în care s-a suit, ci va muri!”

O, Doamne, El va lucra în felul Său, indiferent ce vor încerca să facă oamenii! Da, Dumnezeu o va face. El Își va îndeplini Planul, iar noi nu vom putea să-l oprim cu nimic. Nici măcar nu Îl vom putea împiedica, fiindcă El o va face oricum.

Dumnezeu va avea o Biserică. Pe mine nu mă interesează părerea celor care spun că nu o va avea, și nu mă interesează nici cât de mulți necredincioși se ridică; eu știu că Dumnezeu va avea o Biserică fără pată și fără zbârcitură.

Haideți să ne luptăm și să fim o parte din Ea!

Dumnezeu are slujitorii Săi în toată lumea, și chiar dacă toți vor fi respinși și aruncați în închisori, chiar dacă vor fi alungați din orașe, El va avea totuși Biserica Sa.

Așa cum spunea Ioan Botezătorul: „...Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fii lui Avraam.” (Matei 3.9).

Deci, Ilie i-a întors pe solii împăratului înapoi, iar când au ajuns la el, împăratul i-a întrebat: „Pentru ce v-ați întors?”

Și solii i-au răspuns: „Un om s-a suit înaintea noastră și ne-a zis: „Întoarceți-vă la împăratul care v-a trimis și spuneți-i: Așa vorbește Domnul: „Oare nu este Dumnezeu în Israel, de trimiteti să întrebe pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului?” De aceea nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri”.”

Ahazia le-a zis: „Ce înfățișare avea omul acela care s-a suit înaintea voastră și v-a spus aceste cuvinte?”

Și ei au răspuns: „Păi, era un om cu o înfățișare tare ciudată! Era plin de păr peste tot și era încins la brâu cu o bucată de piele.”

Și Ahazia a zis: „Este Ilie, Tișbitul.” (2 Împărați 1.5-8). El știa că ceva nu era bine; știa că dacă a venit Ilie și le-a spus solilor săi: „Spuneți-i: „Așa vorbește Domnul: nu te vei mai da jos din patul în care te-ai suit, ci vei muri”,” oh, vai, aceea era cu adevărat ceva!

Este ca și când un pacient refuză să ia medicamentul prescris de medic. Poate că este atât de aproape de vindecare, că ar ajunge până la pragul medicului și ar muri acolo. De ce? Pentru că a refuzat să primească remediul dat.

Același lucru este valabil și pentru biserică: ei se așază pe scaune și mor păcătoși și necredincioși, dar aceasta nu se întâmplă pentru că n-ar fi nici un remediu, ci pentru că refuză să-l primească.

Fraților, încă mai este balsam în Galaad; încă mai este o mulțime de Duh Sfânt, dar problema sunteți voi, pentru că nu vreți să-L luați!

Isus a spus că cel bolnav are nevoie de doctor, dar ce se întâmplă dacă vine

doctorul, iar bolnavul refuză să-l asculte? Cu ce mai poate fi ajutat? Noi avem nevoie de Marele Doctor, dar ca pacienți ai Săi, trebuie să luăm Doctoria dată de El, pentru că lumea în care trăim este bolnavă, biserica este bolnavă și totul este bolnav. Deci, dacă pacientul moare pe pragul medicului, din cauză că a refuzat tratamentul dat de el, iar medicul dovedește că exista medicamentul salvator, nu mai puteți da vina pe medic. Înțelegeți? Poate că pacientul stă pe treptele medicului și spune: „Voi intra acolo!” Păi, de ce să nu intre dacă acolo este remediul pentru el?

Dacă aveți o anumită boală, el are un cabinet medical dotat cu cele necesare ca să ucidă acea boală și, desigur, vă va da un medicament care o va ucide.

Priviți! Aici sunt mulți care au fost vindecați. Ei au avut diferite boli, dar acum nu le mai au, dar sunt unii care stau pe treptele doctorului și spun: „Ei bine, am venit până aici, așa că dacă vrea să mă vindece, să iasă afară și s-o facă!” (Acesta este un exemplu).

O, nu, nu! Nu este așa. Dacă stai acolo, vei muri pe trepte, dar nu va fi vina medicului, ci a ta, pentru că te încăpățânezi să iei doctoria.

La fel este și cu biserica. Noi avem o mulțime de Scripturi, deci avem „Leacul” care poate îndrepta biserica. Avem remediul care vă va trimite înapoi, acolo unde ați fost acum cincizeci de ani, dar este nevoie ca voi să vreți să-L luați. Voi trebuie să doriți să vă faceți bine, să vă vindecați de această boală duhovnicească.

Noi avem în țară vaccinul Salk, iar medicii i-au rugat pe toți tinerii și bătrânii să-l ia ca să scape de groaznica poliomielită. S-au dus cu miile și l-au făcut, dar știm cu toții că sunt unii asupra cărora va avea efect, pe când pe alții nu-i va ajuta; depinde cum suntem făcuți fiecare.

Apoi, avem penicilina. Eu am un buzunar un bilețel pe care scrie că în caz de accident, nici un medic nu are voie să-mi facă penicilină, deoarece mă poate omorî. Vedeți? Pe unii îi ajută, în timp ce pe alții îi poate omorî, deoarece serul acela nu are același efect la toți oamenii.

V-ați gândit cum au găsit ei acest ser? Cercetătorii au citit tot felul de cărți, iar chimiștii au încercat tot felul de combinații, au luat diferiți germeni și i-au amestecat până când au obținut formula care salvează viața pacientului.

Când au obținut serul, au luat un cobai și au experimentat produsul obținut pe el, ca să vadă cum acționează asupra oamenilor. Desigur, el nu va acționa la fel în toate cazurile, dar vreau să vă spun ceva: ceea ce face Dumnezeu, acționează la fel asupra fiecăruia: îl ajută pe fiecare pacient al Lui.

Și noi vedem că în textul citit, Dumnezeu pune o întrebare: „*Nu este niciun leac alinător în Galaad? Nu este niciun doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?*” (Ieremia 8.22). Și „Fiica poporului Meu” este biserica. Fraților, aici Domnul ne vorbește nouă: „Fiica poporului Meu nu s-a vindecat de boala ei. Oare aceasta se datorează faptului că nu mai este nici un doctor și nici un leac alinător?”

Astăzi, știința medicală, pe care o salut pentru aceste mari descoperiri, ne-a spus că dacă nu luăm aceste vaccinuri, ne putem îmbolnăvi de unele boli extrem de periculoase. Am putea să ne pierdem chiar și viața.

Fraților, noi trăim într-un timp al păcatului și al bolilor. Avem mai multe boli ca oricând în istoria omenirii și aceasta din cauză că avem mai mult păcat decât a fost înainte. De acolo vine boala: este consecința păcatului. Vedeți? Înainte ca să fie boala a fost păcatul, iar consecința păcatului a fost boala și moartea. Cu cât se înmulțește păcatul, se înmulțesc și bolile.

Noi avem cei mai buni doctori de până acum, avem cele mai bune medicamente, avem cele mai bune spitale și cei mai specializați oameni, dar cu toate acestea, avem și cele mai multe boli din toate timpurile. De ce? Pentru că avem mai mult păcat ca oricând. Avem mai mulți oameni, iar când încep să se înmulțească oamenii, se instalează păcatul și violența.

Priviți aceste orașe pline de păcat. Dar și orașele așa-zis duhovnicești sunt pline de păcat.

Medicii ne-au spus că cel mai mare ucigaș ar fi boala de inimă. Eu nu vreau să-i contrazic pentru că nu sunt medic, însă vreau să vă spun ceva: ucigașul numărul unu nu este boala de inimă, ci păcatul.

Mulți oameni vin și-mi spun: „Frate Branham, tu ești prea dur, deoarece este imposibil să nu păcătuim câte puțin în fiecare zi.”

Altcineva mi-a zis: „Frate Branham, te-am auzit condamnând păcatul.”

„Eu cred că oamenii nu ar trebui să fumeze,” i-am răspuns eu, „Cred că omul trebuie să fie sfânt după trup, suflet și duh.”

„Bine, dar eu trebuie să fumez. Doar puțin, dar trebuie s-o fac.” Vedeți?

Alții spun: „Trebuie să particip la petrecerea organizată de companie, ca să-mi păstrez slujba.”

Apoi vin femeile și spun: „Trebuie să-mi tai părul și să îmbrac haine de ultima modă ca să-mi păstrez poziția în biserică. Dacă nu o fac, celelalte femei vor spune că sunt demodată.”

Iertați-mă, dar am să vă spun ceva: Aceasta este prostituție pentecostală. Și știți care este motivul pentru care fac ei aceste lucruri? Pentru că au refuzat să primească Vaccinul, Serul dat de Dumnezeu împotriva păcatului și a lucrurilor lumii. Așa este.

Acum am să vă spun care este calea de întoarcere.

Fraților, dacă vreți să vă întoarceți înapoi, trebuie să vă lăsați „vaccinați”. Trebuie să luați Leacul, Serul lui Dumnezeu. Și știți care este acesta?

Voi trebuie să faceți o cură dublă împotriva păcatului, administrându-vă sângele lui Isus Hristos. Înțelegeți? Singurul Său Fiu, vă curăță de păcat și vă umple prin botezul Duhului Sfânt. Numai primind aceste elemente pașiți pe calea de întoarcere.

Odată, un predicator mi-a spus: „Frate Branham, eu cred cu adevărat că botezul cu Duhul Sfânt, despre care vorbești, este Adevărul. Biserica mea învață despre El, dar noi credem că L-am primit atunci când am crezut. Biblia spune că în momentul când Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, a fost socotit neprihănit, ceea ce înseamnă că și cu noi este la fel.”

„Este adevărat”, am răspuns eu, „dar după ce l-a socotit neprihănit, Dumnezeu i-a dat pecetea tăierii împrejur, ca dovadă că i-a primit credința. Deci, dacă nu ai primit încă Duhul Sfânt, înseamnă că Dumnezeu nu ți-a recunoscut credința.” Așa este. Noi suntem copiii lui Avraam.

Atunci bărbatul acela mi-a zis: „Frate Branham, dacă aș face aceasta, aș fi dat afară din biserică.”

„Și ce-i dacă te-ar da afară? Și pe mine m-au dat.”

„Păi, eu... eu nu pot face aceasta,” a răspuns el.

„Spune-mi, de ce nu poți s-o faci?”

„Păi, nu voi mai putea merge să predic la nici o adunare.”

„Nici vorbă! Dacă Dumnezeu te-a chemat să predici Evanghelia, El ți-a pregătit și un loc în care poți merge s-o predici. Și nu numai atât, ci a pregătit și pe cineva ca să te asculte. Sigur că da. Va fi cineva care să te asculte, chiar dacă vei sta la colțul străzii.”

„Dar mă vor arunca în închisoare dacă fac aceasta,” a spus el.

„Atunci vei predica în întemnițaților, așa cum a făcut și Pavel.” Da, domnilor. Tu spui că trebuie să faci aceasta, dar nu este adevărat. Tu nu trebuie s-o faci.

Dar știți de ce fac ei aceasta? Pentru că nu au primit Vaccinul, nu au primit Leacul. Dacă L-ar fi primit, în El este Ceva care vindecă teama pe care o au. Leacul acela conține Ceva care vă face să vă îmbrăcați și să vă purtați ca niște doamne; este Ceva care vă face să trăiți ca un creștin adevărat; este ceva care vă face atât de plini de Dumnezeu, încât veți mărturisi de pe vârful caselor îndurarea Sa. Dar puteți face aceasta numai dacă luați Vaccinul, dacă vi se injectează Antidotul.

Dacă sunteți bolnavi, aveți de făcut un singur lucru: să luați Remediul și atunci veți scăpa de ea. Aceasta este singura cale de a vă întoarce înapoi, la sănătatea normală a unui creștin. Biserica este bolnavă, este slabă și anemică. Ea suferă de o boală pentru care nu există nici un remediu pământesc. Educația n-o poate ajuta, deși au încercat și posibilitatea aceasta. Urmarea a fost că au ajuns și mai rău.

Fraților, există o singură cale înapoi, iar aceasta este Sângele lui Isus Hristos, este Vaccinarea cu Sângele Lui.

Întoarceți-vă la Hristos! Întoarceți-vă la Duhul Sfânt! Întoarceți-vă înapoi la Viața veșnică!

Unii spun: „Eu trebuie să fac cutare lucru ca să-mi mențin poziția printre oameni.” Voi nu trebuie să faceți nimic, pentru că dacă faceți ceva, dovediți că sunteți superficiali și lași.

Un predicator care stă la amvon și face compromisuri și cedează Cuvântul lui Hristos, din cauza unei grămezi de episcopi care îi spun: „Trebuie să faci aceasta, pentru că altfel te vom da afară din părtășia noastră!”, este un laș.

Frate, stai acolo și spune Adevărul oricare ar fi prețul! Priviți-l pe fratele nostru Ștefan, cum a stat plin de Duhul Sfânt înaintea Sinedriului și cum l-a înfruntat fără frică. În capitolul șapte din Fapte, scrie că ei l-au omorât pentru că le-a spus Adevărul.

Biblia spune că Duhul Sfânt a venit peste el, iar fața lui a strălucit ca fața unui înger. El le-a spus:

„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.” (Fapte 7.51).

Ștefan știa pe ce stă, își cunoștea poziția. Chiar dacă fața lui nu a mai strălucit, un înger știe ce face pentru că el este un mesager însărcinat de Dumnezeu.

Acolo erau o mulțime de „lupi” care urlau și-l condamnau pe acel bărbat sfânt, din pricina predicilor pe care le ținea, dar el le-a zis fără frică: *„Oameni tari la cerbice, netăiați împrejur cu inima și cu urechile! Voi totdeauna vă împotriviți Duhului Sfânt. Cum au făcut părinții voștri, așa faceți și voi.”*

El le arăta calea înapoi, spre Dumnezeul care a despiciat Marea Roșie și a trimis urgiile împotriva Egiptului, dar ei nu voiau să apuce acea cale înapoi, așa că au luat pietre și l-au omorât pe mesager. Să știți însă, că nu scăpați așa ușor, pentru că acel lucru rămâne înaintea voastră și vă condamnă.

Și iată că unul dintre martorii care au asistat la uciderea lui Ștefan, a devenit curând unul dintre ai Lui. Mă refer la Pavel. Așa este.

Vedeți, ei n-au încercat Antidotul. Și știți de ce nu o fac? Pentru că se tem de nașterea din nou, vreau să spun, de adevărata naștere din nou.

Toată lumea spune: „O, desigur, eu cred că trebuie să fii născut din nou!” Da, domnilor. Ei cred în nașterea din nou obținută prin strângerea mâinii, prin învățarea unor crezuri sau prin altceva de felul acesta. Aceasta numesc ei „naștere din nou”, dar nu este adevărat! Adevărul este că ei se tem de nașterea din nou.

Ascultați! Orice naștere naturală este o murdărie. Indiferent dacă are loc într-o cocină de porci sau într-un palat, este o murdărie. La fel este și nașterea din nou. Ea vă împinge să faceți lucruri la care nici nu v-ați gândit vreodată, dar aduce Viața. Însă înainte să aveți Viața, trebuie să muriți.

Înainte ca o sămânță să se poată înmulți, trebuie să moară, și nu numai să moară, ci să și putrezească. Deci, pentru ca noua viață să iasă la suprafață, este nevoie ca sămânța să moară și să putrezească. Așa trebuie să se întâmple și cu orice păcătos, cu orice om, indiferent ce educație înaltă are, cât este de lustruit sau câte diplome are. El trebuie să moară față de sine însuși; trebuie să moară față de tot, ca să fie născut din nou din Duhul lui Dumnezeu. Aceasta îl va face să sară, să strige, să vorbească în limbi și să se comporte ca un nebun, pentru că are o Viață nouă. Da, aceasta ne trebuie: o Viață nouă.

Oamenii spun: „Desigur, noi credem în nașterea din nou!” Ei spun că sunt născuți din nou, dar neagă Cuvântul spunând că versetele din Scriptură care vorbesc clar despre puterea dată Bisericii sunt pentru alte timpuri: „O, acestea au fost valabile pentru alte timpuri!”

Vreți să spuneți că Duhul Sfânt din voi mărturisește că aceste lucruri sunt pentru un alt timp, deși El a spus clar că *„această făgăduință (aceste lucruri) este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.”* (Fapte 2.39).

Dumnezeu nu poate minți așa că, dacă în voi este un duh care neagă că acesta este adevărul, acela nu este Duhul Sfânt pentru că Duhul Sfânt este Cel care a scris Cuvântul și nu poate să-L nege. Amin.

Ca să vină Viața la suprafață este nevoie să muriți. Da, tu trebuie să mori față de propria ta gândire; trebuie să mori față de teologia ta; trebuie să mori față de tine și față de căile tale, trebuie să fii renegat, să fii o făptură nouă, o creatură nouă. De ce? Pentru că nu poți fi amândouă în același timp, ci mai întâi trebuie să mori față de una, ca să fii născut în cealaltă, iar aceasta aduce mizerie, este adevărat? Desigur, dar tu primești o viață nouă. Ce importanță are mizeria aceea? Important este că trebuie să te naști.

Voi știți că a fost un timp când nu se puteau vaccina oamenii împotriva febrei tifoide. O văd aici pe o bună prietenă, care este soră medicală. Mă refer la sora Dauch. Deci, a fost un timp când oamenii nu cunoșteau vaccinul împotriva febrei

tifoide, ceea ce a făcut ca foarte mulți oameni să moară din cauza ei, și a fost un timp când nu cunoșteam nici vaccinul împotriva poliomelitei, ceea ce a făcut ca zeci de mii de copii să moară din cauza ei, însă acum nu mai este nici o scuză, pentru că avem vaccinul. Așa este.

A fost un timp când acest Leac, pe care îl voi numi „Toxina lui Dumnezeu”, nu era desăvârșit, deoarece tratarea se făcea prin sângele țapilor, al oilor și al vitelor. Din cauza aceasta, nu putea înlătura păcatul, ci doar îl acoperea. Omul trebuia să meargă an după an să facă mărturisirea, pentru că așa era cerința în vremea aceea. Dar acum, odată ce închinătorul a fost curățit, nu mai are cunoștința păcatului. Și ce este păcatul? Necredința. Necredința față de ce? Față de Cuvânt. Sigur că da.

Dacă tu spui că îl crezi pe Dumnezeu și negi Cuvântul Său, înseamnă că nu-L crezi pe El, pentru că Dumnezeu este în Cuvântul Său; și Cuvântul este Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care trebuie să accepți tot Cuvântul Său. Aceasta este calea înapoi: Cărarea Cuvântului, iar Cuvântul este Dumnezeu.

Noi am văzut că odată, Vaccinul acela nu era desăvârșit, deoarece rămânea cunoștința păcatului, iar omul trebuia să vină în fiecare an să-și aducă jertfa, dar în Evrei se spune că dacă închinătorul a fost curățit odată, nu mai rămâne cunoștința păcatului și nici dorința de a mai păcătuia. Atunci totul a plecat de la el.

Frate, tu nu mai trebuie să păcătuiești în fiecare zi; nu mai trebuie să faci acele lucruri, dar dacă le faci, înseamnă că dorești să le faci. Și motivul pentru care dorești să le faci este că nu ai murit încă față de tine însuși. Știu că ceea ce spun este dur, dar vă face bine. Când mori față de tine însuși, devii o făptură nouă, iar lucrurile vechi au plecat, dacă însă nu ești o făptură nouă, dar încerci să te porți ca și cum ai fi, este ca și cum o pasăre neagră și-ar pune pene de păun, în aripile ei, și ar spune: „Eu sunt păun!” Vedeți? Însă ea nu este un păun, ci doar și-a lipit acele pene. Problema este că penele trebuie să crească din interior, ca să fie reale.

Așa este și cu Duhul Sfânt: El este o naștere din nou, ceea ce înseamnă că trebuie să te naști din nou ca să-L ai. Atunci roadele Lui vor ieși la suprafață de la sine, vor ieși din interior spre exterior.

Dacă iese afară lumea și păcatul, tăiatul părului și toate celelalte lucruri, aceasta arată că acolo nu este nici urmă de Duhul Sfânt. Aceasta este dovada cea mai palpabilă.

Atunci cum putem numi aceasta? Prostituție penticostală; curvie spirituală față de Dumnezeuul cerului. Ce rușine! Este cu adevărat îngrozitor. Da, domnilor.

Noi am văzut că înainte ca medicul să administreze vaccinul unui bolnav, îl testează pe un cobai, ca să vadă ce efect are, dar Dumnezeu nu face așa. El nu a folosit nici un cobai, ci a testat vaccinul pe El însuși. Un medic bun care vrea să testeze un ser, ar trebui s-o facă pe el însuși, înainte ca să-l administreze unui bolnav.

Pentru ca Dumnezeu să poată testa pe El însuși acest Ser, a trebuit să devină Om, să-și ia un trup de carne și să locuiască printre noi, ca Răscumpărător înrudit. El trebuia să devină om, ca să poată lua acel Ser și a primit Vaccinul la Iordan. Amin. Atunci când a intrat în râu și a fost botezat de Ioan, Vaccinul a venit din cer peste El, ca un porumbel, iar Glasul a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.*” (Matei 3.17). Vedeți? Așa a fost Vaccinat.

Dar imediat după primirea Vaccinului, a fost supus unui test.

Fraților, la fel este și cu noi. Imediat ce primim Duhul Sfânt, adică imediat după ce suntem Vaccinați, fiecare diavol din iad se va întoarce împotriva noastră.

Da, chiar și familia voastră (soțul, soția, păstorul.), vă va respinge. Veți fi dați afară din biserică și batjocoriți de toți, dar nu uitați: acesta este un test. Amin.

Dumnezeu a devenit asemenea nouă, ca să poată lua Vaccinul; El S-a făcut păcat pentru noi. Astfel, a fost născut din femeie și a fost supus tuturor ispitelor, la fel ca noi.

El nu putea trece prin aceste teste, ca Duh, de aceea a trebuit să devină Om, să Se facă trup, ca să poată fi ispitit, ca să poată primi Vaccinul și să ia Toxina, pentru a dovedi că Toxina Lui era corectă. Amin. Așadar, El a luat Toxina în ziua când a fost botezat de Ioan. Atunci Toxina a venit din cer și L-a umplut, după care a urmat testul. Dar Toxina (Vaccinul) primită, L-a ținut tare în orice încercare și batjocură; L-a ținut tare când Satan i-a oferit împărățiile lumii; L-a ținut tare tot timpul.

Lumea privea la El; biserica privea la El; criticii priveau la El; diavolul arunca toate încercările asupra Lui, dar Toxina L-a ținut neclintit. Amin. Când a stat în fața acelor preoți învățați, El a zis: „*Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat?*” (Ioan 8.46). Amin.

Vaccinul îl ținea acolo. *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți.*

Dar, dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar lucrările acestea.” (Ioan 10.37-38).

Ei spuneau: *„...Tu, care ești un om, Te faci Dumnezeu.”* (Ioan 19.33), dar El le-a răspuns: *„Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar ele mărturisesc despre Mine. Ele vorbesc mai tare decât poate s-o facă gura Mea.”*

Acesta este adevărul. Tu dovedești cine ești prin felul în care trăiești. Nu prin felul elevat în care vorbești, nici prin felul cum te îmbraci, ci prin felul cum trăiești. Aceasta te face ceea ce ești. În ce privește exteriorul, el arată cum ești în interior.

Uitați-vă la generația aceasta. Ei spun că sunt creștini, dar fumează, joacă jocuri de noroc și cărți, stau la televizor, spun glume murdare, femeile își taie părul și fac multe alte lucruri de felul acesta. Aceasta dovedește că aveți nevoie de o Vaccinare, de o întoarcere la Cincizecime. Da, noi avem nevoie de aceasta!

Acest Vaccin L-a ținut pe Isus în orice încercare prin care putea fi trecut ca Om, pentru că orice ispită care a venit vreodată peste un om, a venit și peste El. Dar Vaccinul L-a trecut biruitor prin toate.

Dacă vreți să știți ce este bine și ce este greșit; dacă vreți să știți dacă vă va ține sau nu, priviți la Isus, pentru că El este Exemplul vostru.

Pe El, L-a ținut în orice încercare; L-a ținut când a stat și a deosebit gândurile oamenilor, iar ei L-au numit Beelzebul, dar nu a fost nimic să-L poată opri, ci a mers mai departe. El cunoștea gândurile oamenilor. Astfel, i-a spus femeii de la fântână că a avut cinci bărbați; i-a spus lui Petru cum se numea el și tatăl său, dar oamenii nu au putut înțelege aceste lucruri și L-au numit Beelzebul, ghicitor. Când s-a întâmplat aceasta, El nu și-a zis: *„Poate sunt greșit!”*, ci a stat neclintit pe ceea ce posedă. De ce? Pentru că știa de unde vine.

Aseară, când am predicat din Ioan 3, i-am spus bisericii: *„Vă las să vă gândiți la ceea ce a spus Isus în versetul 13: „Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.”*

Aici trebuie Vaccinare. Acest verset dovedește că El era Dumnezeu, pentru că numai Dumnezeu este Omniprezent. Sigur că da.

El a fost Vaccinat: „Nu Eu fac aceste lucruri, ci Vaccinul Meu, Tatăl Meu care locuiește în Mine. El face aceste lucrări ale Lui... Și cine crede în Mine, va face și el aceste lucrări.” (Ioan 14.10,12).

Dar care este problema cu bisericile de astăzi? Ele condamnă aceste lucruri și spun că vin de la diavolul. De ce fac aceasta? Pentru că nu au fost vaccinate. Ele nu cunosc acest Ser. Acesta-i motivul pentru care nu cred. Ele sunt necredincioase, iar necredința este păcat. Cel ce crede, nu mai este condamnat, dar cel care nu crede, a și fost condamnat.

Ascultați-mă, fiindcă vă voi spune ceva, dar nu o fac ca să vă rănesc, ci ca să vă vindec. Când vine la tine un om și îți răspunde cu viclenie la toate întrebările pe care i le pui, poți să-l uiți. Dacă se poartă în felul acesta, chiar dacă poate să-ți tălmăcească orice vis, chiar dacă poate vindeca orice boală, chiar dacă poate face orice lucru, el este contrar Cuvântului. Acesta este adevărul.

Noi trăim într-un timp în care vezi o mulțime de oameni care sunt foarte înflăcărați, aleargă după emoții și dau tot felul de tălmăciri greșite. Sunt sătul de ei pentru că am avut ocazia să-i aud, nu o dată, umblând prin țară.

Nu vreau să supăr pe nimeni, dar în seara aceasta doresc să vă spun care este calea înapoi, vreau să vă arăt cum să vă întoarceți la vindecare.

Dacă un proroc vă proroceste ceva, iar ceea ce spune nu se împlinește, lăsați-l în pace! Dar dacă se împlinește, credeți-l pentru că Domnul vorbește prin el.

Un exemplu în acest sens a fost Isus, și un alt exemplu a fost Pavel. El avea putere să lovească cu orbire, să vindece bolnavii, să-i ridice pe cei neputincioși și toate celelalte lucruri.

Vă puteți imagina cum a fost ultima parte a slujbei sale, când a fost bătut și alungat din ținut? Cred că unii dintre critici au spus că și-a pierdut puterea de a lovi cu orbirea, dar nu, el nu folosise nici o șmecherie, ci avea Duhul Sfânt și se lăsa călăuzit în toate de El, deoarece nu voia să-L supere pe Dumnezeu. El și-a lăsat prietenul bolnav, pe Trofim, la Milet, și l-a luat cu sine pe doctorul Luca, pentru că Dumnezeu Se pregătea să-l încoroneze. Pavel a dorit să sufere toată viața, deoarece se simțea vinovat pentru ceea ce-i făcuse lui Ștefan, dar acum se apropia și el de încununare.

Vă amintiți ce a spus când Duhul Sfânt i-a arătat ce i se va întâmpla la Ierusalim? Atunci, frații au încercat să-l oprească, dar el le-a răspuns: „...*Eu sunt gata nu numai să fiu legat, dar chiar să și mor în Ierusalim pentru Numele Domnului Isus.*” (Fapte 21.13). Aceasta era dorința din inima lui: să moară pentru Domnul lui.

Priviți la Isus. El putea să vindece bolnavii, putea învia morții, putea să spună lucrurile viitoare și cunoștea gândurile inimii, dar când a fost prins și dus la Pilat, l-a legat o cârpă la ochi, iar grămada aceea de soldați beți, l-au scuipat, l-au smuls barba, l-au lovit cu o trestie peste cap, trecând-o de la unul la altul, apoi l-au zis: „Dacă ești proroc, spune-ne cine Te-a lovit și Te vom crede!” Dar El nu a spus nici un cuvânt. Isus nu era un șmecher, ci era Dumnezeu!

„Dă-Te jos de pe cruce și Te vom crede!” Noi suntem preoți, suntem slujitorii lui Dumnezeu, iar când Te vei da jos de pe cruce și ne vei dovedi astfel că ești Fiul lui Dumnezeu, Te vom crede!”

Dar El n-a deschis gura și n-a spus nici un cuvânt. De ce? Grămada aceea de fățarnici cântau chiar Psalmul pe care-l scrisese David insuflat de Duhul: „*Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce M-ai părăsit și pentru ce Te depărtezi...? ...Mi-au străpuns mâinile și picioarele... își împart hainele Mele între ei și trag la sorț pentru cămașa Mea...*” (Psalmul 22.1,16,18), fără să vadă că totul se întâmpla chiar sub ochii lor.

La fel este și cu acești așa-zisi teologi de astăzi și cu denominațiunile lor: ei citesc despre lucrările de la Rusalii apoi, deși le văd manifestate sub ochii lor, spun că este „holly-roller.” Ce rușine! Și mai spunem că suntem mari creștini de Cincizecime! Eu mă îndoiesc de aceasta. Cincizecimea nu este o organizație, ci este o experiență pe care trebuie s-o trăiască fiecare individ. Numai așa putem s-o avem, pentru că este o experiență personală.

Când Satana l-a ispitit pe Domnul Isus și l-a cerut să facă pâini din pietre, El a știut când să vorbească și când nu.

Vedeți, aici este problema noastră, a celor de astăzi, pentru că uneori vorbim prea mult. Dar nu spuneți nimic până nu vorbește Domnul deoarece, dacă vorbiți fără ca Dumnezeu să vă fi vorbit personal, greșiți, faceți hulă. Voi trebuie să fiți convinși că este Dumnezeu. Lăsați ca El să vă vorbească direct, apoi spuneți: „Este „Așa vorbește Domnul!”

Dacă eu mă duc și spun: „Jack Moore mi-a spus așa și așa...”, și nu este adevărat, sunt un mincinos.

Oh, ceea ce ne trebuie este să ne întoarcem la Vaccinare, să ne întoarcem la Puterea de la Rusalii, să ne întoarcem la Duhul Sfânt. Da, domnilor.

Necazul este că noi ne îndepărtăm tot mai mult, de fiecare dată. Crezurile noastre, bisericile noastre, denominațiunile noastre îi despart pe oameni și-i conduc tot mai departe de El.

Vaccinarea L-a ținut pe Isus neclintit. L-a ținut la cruce; L-a ținut când putea să coboare de pe cruce.

Billy Sunday spunea: „Fiecare copac era plin cu îngeri care-I ziceau: „Nu trebuie să cobori de pe cruce, ci este suficient să ridici un deget și noi vom schimba situația!” Dar Isus le-a răspuns: „Eu fac întotdeauna ce-I place Tatălui.”

Vedeți? Vaccinarea L-a ținut neclintit. El a stat în Cuvântul și în voia lui Dumnezeu, indiferent cât de tare a fost lovit peste spate, și cât L-au numit Beelzebul, diavol sau ghicitor. Vaccinarea L-a ținut pe poziție. Toți credeau că va striga și că va retracta totul, pe cruce, dar n-a fost așa. Amin.

Toți L-au părăsit: biserica Lui, poporul Lui, Dumnezeu. Da, chiar și Dumnezeu L-a părăsit, dar Vaccinarea L-a ținut.

În mijlocul pietrelor sfâșietoare

și a cerului întunecat,

Salvatorul Meu Și-a plecat capul și a murit

Ruperea perdelei a deschis calea

Spre bucuria cerului și sfârșitul nopții.

Aceasta este calea înapoi. Indiferent ce a venit sau ce s-a dus, Vaccinarea L-a ținut. Ei L-au putut vedea murind, dar nu ca un laș, ci ca un Prinț, deoarece nu S-a clintit de pe poziție. El a primit totul cu demnitatea unui Prinț, și a știut cum să acționeze pentru că avea Vaccinul Duhului Sfânt.

Apoi, în dimineața de Paști, s-a dovedit că Vaccinarea a fost desăvârșită, deoarece

El a înviat din morți, împlinind ceea ce spusese înainte de a fi prins și răstignit: „Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica!” (Ioan 2.19). Aleluia!

Ce a făcut El? A citat Cuvântul lui Dumnezeu, pe care Îl vorbise cândva prin David. Tatăl Lui spunea: „Nu, nu voi lăsa ca Sfântul Meu să vadă putrezirea. Nici nu voi lăsa sufletul Lui în iad!” De aceea, știa că înainte să se îplinească șaptezeci și două de ore, Se va ridica. De aceea a putut spune: „Stricați Templul acesta, și în trei zile îl voi ridica!” Cum era posibil? Cuvântul lui Dumnezeu făgăduise că așa va fi.

Nu a spus Același Duh Sfânt că „aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede?” Cum am putea să ne îndepărtăm de acest lucru? Dacă sunteți Vaccinați, Îl aveți.

Când mama fiilor lui Zebedei a venit la Domnul Isus cu acea cerere, El i-a zis: „Puteți voi să beți paharul pe care îl voi bea Eu? Puteți fi vaccinați cu Serul cu care voi fi vaccinat Eu? Eu nu pot să-i pun pe fiii tăi la stânga și la dreapta Mea, dar dacă pot bea acest pahar, este în ordine.” (Matei 20.21-23 – parafrizare). Sigur că da.

„Nu Eu îți dau să bei acest pahar, dar dacă vei bea același pahar pe care-l beau Eu, și vei fi vaccinată cu Același Duh cu care sunt vaccinat Eu, totul va fi în ordine.”

În dimineața de Paști, câteva femei s-au dus la mormântul în care fusese pus Isus. Maria plângea și era foarte tristă din pricina morții Domnului ei, dar deodată a auzit pe Cineva care o striga pe nume. Ea s-a întors și atunci L-a văzut pe El, deoarece nu mai era mort, ci înviase. Și Domnul i-a spus: „Du-te și spune-le fraților Mei că Mă voi sui în Galilea. M-am întors, așa cum v-am spus, pentru că Vaccinarea M-a adus înapoi. Am murit, așa cum spune Biblia, iar sufletul Meu a coborât în iad, după cum era scris. Dar am luat cheile morții și ale iadului, iar acum sunt viu în vecii vecilor.”

Aceasta este dovada că Vaccinul a ținut. Amin.

Când L-au văzut viu, ucenicii au spus: „Vrem și noi acest Vaccin!”, iar El le-a zis: „Duceți-vă la Ierusalim și așteptați acolo până când vă voi trimite Toxina. Dacă doriți Viața veșnică, dacă vreți să faceți aceleași lucrări pe care le-am făcut Eu, dacă doriți să primiți Vaccinul pe care L-am primit Eu și care M-a înviat, dacă vreți să muriți așa cum am murit Eu și să înviați cum am înviat Eu, am să vi-L trimit. Duceți-vă în odaia de sus și așteptați!”

Vedeți? El nu le-a spus: „Duceți-vă și obțineți diploma de doctor în litere,” nici: „Duceți-vă și învățați Abecedarul!”, ci le-a zis: „Așteptați până veți primi Vaccinarea, pentru că atunci veți fi umpluți cu putere de sus. Atunci, va veni peste voi Duhul Sfânt și veți fi „doctorii” Mei.” Amin. Amin. „Așteptați! Stați acolo sus și așteptați! Nu trebuie să mergeți patru ani la seminar, ca să obțineți o diplomă și să vă umpleți cu „lichidul acela de îmbălsămare”, pentru că voi nu sunteți niște cobai, ci sunteți fii! Așteptați până când sunteți umpluți cu putere, până când Vaccinul Vieții veșnice vine peste voi și El vă va învia în ziua de apoi, chiar dacă ați murit.”

Băiete, El avea deja niște candidați! O, când am auzit pentru prima dată Cuvântul, am dorit să fiu și eu unul dintre ei! Nu-mi păsa ce spuneau ceilalți, doream să fiu și eu unul dintre ei. Acesta este motivul pentru care am spus întotdeauna: „Orice ar spune ceilalți, eu vreau să păstrez ceea ce am, până când va veni El!” Da, aceasta era dorința mea: Să primesc Vaccinul acela.

Și priviți! Ei s-au dus acolo sus și au așteptat timp de zece zile, până când Serul a venit peste ei cu un vâjâit ca de vânt și i-a umplut pe fiecare în parte. Vaccinul a fost administrat la o sută douăzeci de oameni, deodată. O, ce timp a fost acela!

Aceea era calea înapoi. O, Doamne! Ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și „*au început să vorbească în limbi*”, pentru că printre ei s-au împrăștiat niște limbi ca de foc. Dumnezeu, marele Stâlp de Foc care a condus copiii lui Israel, Se împărțea acum peste copiii Săi.

El este un singur Dumnezeu, nu trei; este un Dumnezeu în trei slujbe sau lucrări, și S-a descoperit ca Tată, ca Fiu și ca Duh Sfânt:

- ca Tată, Dumnezeu într-un Stâlp de Foc;
- ca Fiu: Dumnezeu într-un trup de carne
- ca Duh Sfânt: Același Dumnezeu în voi.

Tot timpul a fost Unul și Același Dumnezeu care căuta să-și facă drum spre inimile oamenilor. Da, domnilor.

Ei au văzut dovada împlinirii făgăduinței lui Isus, au văzut Stâlpul de Foc împărțindu-Se printre ei; au văzut limbile de foc care s-au așezat peste fiecare din ei. Același Stâlp de Foc care a mers cu Israel prin pustie, Același Dumnezeu, Se împărțea acum peste Biserica Sa. Și așa cum bărbatul și nevasta sa sunt una, și

Dumnezeu este una cu Biserica Sa.

„În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine și că Eu sunt în voi.” (Ioan 14.20).

Vedeți, aceasta avea Isus, aceasta este Vaccinarea pe care a primit-o El. „Nu Eu fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine. El face aceste lucrări ale Lui. Nu Eu sunt Cel care are vedenii, ci Mi le dă Tatăl. Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci face numai ceea ce-L vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.”

Aceasta ne trebuie nouă: Vaccinarea contra necredinței. Ea vă va ancora într-o credință neclintită în Hristos. Atunci veți ști că ați trecut de la moarte la viață; da, atunci nimeni nu va mai putea spune nimic și nici nu va mai avea ce să vă explice. Voi știți că sunteți născuți din nou; întreaga voastră viață este schimbată și sunteți făpturi noi în Hristos. Atunci nu vor mai fi destui diavoli în iad ca să vă mai poată trage în jos, fiindcă sunteți făpturi noi, creaturi noi. Sunteți Vaccinați cu puterea lui Dumnezeu, cu Toxina lui Dumnezeu care este Duhul Sfânt, pentru că El v-a câștigat pentru Sine. Amin.

Voi știți că El este Crinul din Vale, nu-i așa? Opiul se extrage din crin, noi știm aceasta. Când acești visători iau o doză de opiu, cred că este ceva, dar ei trebuie să primească Vaccinul, pe Duhul Sfânt, deoarece aceasta le-ar ajunge o dată pentru totdeauna. El nu este o iluzie, ci este o Realitate venită din cer, care vă ancorează sufletul prin botezul Duhului Sfânt. El vă face să „adormiți”; nu să dormiți, ci să muriți față de lucrurile lumii și să trăiți pentru Hristos.

O, și dacă Hristos este în voi, veți trăi în veci! Aceasta înseamnă ceva pentru tine, dar nimeni nu o înțelege, decât tu. De ce? Pentru că ai primit Serul, ai primit Vaccinul și, ca urmare, știi despre ce vorbești. De ce? Pentru că ai simțit aceasta și ai știut. Ai văzut ce a realizat în tine și știi că ești pecetluit; știi unde aparții.

Noi obișnuim să marcăm vițeei, iar odată a venit o femeie și ne-a întrebat: „Nu vă este milă să puneți fierul acela înroșit pe bietul animal?”

„Doare puțin,” i-am răspuns, „dar dacă facem aceasta, știe unde aparține.” Amin.

Așa stau lucrurile și cu voi. Dumnezeu vă face să vă doară puțin, dar după aceea știți unde aparțineți. Când El aplică Fierul de marcaj al Duhului Sfânt asupra unui

om, îl schimbă din ce a fost, în ceea ce este, așa că va ști de care pășune aparține.

El nu va lăsa nici un străin să vină și să-l conducă afară, pentru că are un „acasă”, are o pășune, are un loc unde aparține. Duhul Sfânt este Cel care-l conduce la ape limpezi și-i dă Viața veșnică.

Priviți! Cei Aflați în camera de sus, au început să vorbească în limbi, în timp ce peste fiecare dintre ei s-a așezat câte o limbă de foc. O mână de galileeni, au ieșit afară vorbind în orice limbă de sub cer. Ei nu știau să explice ce li s-a întâmplat, dar erau Vaccinați.

O, doctorii aceia în divinitate erau de-a dreptul surprinși, iar când s-a ridicat întrebarea: „Ce să facem? Nu mai este balsam în Galaad? Nu mai este nici un doctor?”, au constatat că printre ei se afla un doctor foarte priceput. Știți cum se numea? Doctorul Simon Petru. El a luat imediat o cutie de săpun, s-a urcat pe ea și a ținut o „conferință” în fața celor prezenți care, după ce i-au ascultat discursul, au zis:

„Vrem să fim incluși și noi în lucrarea aceasta. Ce trebuie să facem ca să fim salvați?”

„Vreți aceasta cu adevărat, fraților?”

„Da.”

„Atunci am să vă arăt din Scriptură, ca să vedeți cum trebuie să fie aceste lucruri și de unde vin ele.” Vedeți, orice doctor adevărat se întoarce la formula originală.

„Deci, iată ce a fost spus prin prorocul Ioel: *„În zilele din urmă, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.”*

„Ce trebuie să facem ca să fim salvați, doctore Simon?” au întrebat ei. Și Petru le-a răspuns: „Am să vă prescriu o Rețetă care nu se va schimba niciodată, ci este valabilă pentru totdeauna.” Apoi a adăugat: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*

Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.” (Fapte 2.38-39).

Aceasta este Rețeta originală, care trebuie doar împlinită. Mai este încă mult balsam în Galaad și avem și o mulțime de doctori aici. Așa este.

Știți ceva? Dacă un doctor prescrie o rețetă, iar ea ajunge la un farmacist fals, care nu o prepară cum este prescrisă, ci pune mai mult ser sau mai puțin antidot, îl va ucide pe pacient.

Aceasta este problema și astăzi. Prescripția dată în ziua Cincizecimii este valabilă o dată pentru totdeauna, dar necazul este că s-au ridicat prea mulți farmaciști - vraci, care au injectat alte lucruri în ea și astfel au omorât biserica.

Acesta este motivul pentru care femeile noastre își taie părul, iar bărbații se organizează, neavând curajul să spună lucrurile așa cum sunt. Vedeți? Ei n-au îndeplinit Rețeta literă cu literă.

Vreți să știți calea înapoi? V-a spus-o doctorul Simon Petru. El a primit Vaccinarea. Hristos a încercat Vaccinul pe El însuși și a mers, a avut efect. Petru L-a luat și el și a mers. Și eu L-am luat și-mi face cu adevărat bine. Aceasta este Rețeta. Nu încercați să adăugați ceva la ea. Dacă vei pune prea multă otravă, te va ucide, vei muri și tu și pacientul tău. Înțelegeți?

Un doctor știe cum să echilibreze doza din prescripția sa. Așa este. Astfel, dacă vreți să știți cum a fost dată Rețeta originală, este scrisă în Fapte 2. Așa trebuie să faceți și voi. Nu trebuie să dați mâna cu predicatorul, nici să vă lăsați stropiți cu câțiva stropi de apă sau altceva de felul acesta.

El a dat Rețeta aici, iar voi trebuie să o îndepliniți literă cu literă, pentru că atunci vor urma aceleași rezultate. Acesta este adevărul. El n-a încercat-o pe un cobai, ci pe Sine însuși.

Dumnezeu S-a făcut trup și a locuit printre noi, iar Rețeta dată de El, va avea efect asupra oricărui fiu de Dumnezeu care a fost născut din Duhul lui Dumnezeu, pentru că „această Rețetă este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.” Amin.

Eu nu sunt nebun, ci sunt doar Vaccinat. Amin. Aici înăuntru se mișcă Ceva și știu că este corect, pentru că am încercat-o. Știu că este Adevărul, pentru că i-am văzut rezultatele: „Acele semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...” „Lucrările pe

care le fac Eu, le veți face și voi...” „*Hristos în voi, nădejdea slavei...*” „*Să aveți în voi gândul acesta, care era în Hristos Isus...*” (Marcu 16.17; Ioan 14.12; Coloseni 1.27; Filipeni 2.5). Dacă aici este același gând și aceeași putere, veți face aceleași lucrări ca și El.

Poate cineva spune: „Eu mă tem să spun...” Aceasta dovedește că ești un papă-lapte, iar Dumnezeu vrea bărbați adevărați, nu niște papă-lapte.

„Oh, mie nu-mi place să spun...” Aceasta dovedește că ai nevoie de Vaccinare. Da, domnilor. Aceasta ne trebuie, pentru că Cuvântul spune: „...este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum...”

Dar dacă puneți prea multă otravă înăuntru, puteți ucide pacientul. Aici ați greșit voi, fraților unitarieni, de aceea trebuie să vă întoarceți înapoi la cale, la „Cură”.

Aici ați greșit, voi, Adunarea lui Dumnezeu, de aceea sunteți separați unii de alții. Când este adăugat un alt Adevăr, Lăsați-L în pace dacă nu înțelegeți, și mergeți mai departe. Domnul va purta de grijă, deoarece este scris că nimeni nu poate ajunge la El, dacă nu este chemat de Tatăl. Corect.

Frate, calea înapoi este părtășia cu toți frații. Aceasta se întâmplă când primești Vaccinul, pentru că El este împotriva antipatiei, a răutății, a lumii. Acesta este Vaccinul, Duhul Sfânt, Puterea care L-a înviat pe Isus și L-a ridicat din mormânt; este Puterea care a adus biserica în clocot în ziua de Rusalii. Deci: înapoi la Vaccinare!

Iată Rețeta: „*Apa este aici, ce te mai împiedică?* Aici este Duhul, în Biserica Sa, și El te va întreba într-o zi: „De ce?”

Desigur. Ce te vei face în ziua aceea, dacă scoți din Rețetă, dacă te temi să-i spui bisericii tale Adevărul, pentru că vei fi dat afară? Prin aceasta, le dai o gură de apă care nu conține nici un medicament în ea.

Voi aveți nevoie de Rețetă, pentru că Ea este calea înapoi; este calea pe care a început Dumnezeu cu Biserica Sa.

Când mergeți pe calea aceasta, sunteți afară din lume, dar dacă v-ați organizat, dacă ați adoptat stropirea în locul botezului, dacă ați luat în gură dogma unei biserici, în locul Duhului Sfânt, dacă vă mulțumiți cu o strângere de mână, acesta este semnul că ați părăsit calea Lui.

Odată, un capelan l-a întrebat pe un căpitan care fusese rănit în luptă:

„Căpitane, îl cunoști pe Dumnezeu?”

„Odată l-am cunoscut...”, a răspuns căpitanul.

„Când l-ai cunoscut?”

„Nu pot să-mi amintesc.”

„Dar când l-ai părăsit? Trebuie să te întorci înapoi și să-l cauți acolo unde l-ai părăsit.”

„Nu pot...” a răspuns căpitanul.

„Domnule, ai face bine să te gândești repede, pentru că plămâniile tăi se umplu de sânge. Grăbește-te, pentru că nu mai ai timp!” Deodată, pe chipul căpitanului a apărut o mare liniște și pace, și a spus:

„Îmi amintesc... Îmi amintesc unde l-am părăsit.”

„Unde a fost aceasta?” a întrebat capelanul.

După ce i-a povestit unde l-a părăsit pe Domnul, căpitanul a spus: „Acum am să dorm puțin... Rugăciunea mea este ca Domnul să-mi țină sufletul. Dacă voi muri înainte de a mă trezi, îl rog să-mi ia sufletul la El.”

A mai respirat o dată, în timp ce valuri de sânge îi invadau plămâniile, și a murit. Ce a făcut bărbatul acela? L-a căutat pe Isus și L-a găsit acolo unde îl părăsise.

Acolo îl va găsi și biserica. Voi nu îl veți găsi într-o denominațiune pentru că El nu este acolo; nu îl veți găsi în vreun program educațional, pentru că nu este acolo. Nu, nu! Ci îl veți găsi în botezul Duhului Sfânt. Acela este singurul loc în care poate fi găsit. Amin. Acesta-i adevărul, frate. Aceasta este calea înapoi.

Nu umblați la Rețetă, ci luați-o așa cum este! Credeți-o și veți fi umpluți cu Duhul Sfânt care este dat pentru fiecare generație.

Priviți la făgăduința care a fost dată pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru. Da, această Rețetă este pentru orice om. Ea nu este o strângere de mână

sau ceva de felul acesta. Dar ce este? Petru a spus aceasta în ziua de Rusalii, iar Dumnezeu a scris-o, prin Duhul Sfânt, în Fapte 2.38. Priviți numai! „Pocăiți-vă...” Să nu spuneți niciodată: „Să mă pocăiesc? Păi, eu merg la biserică!”, pentru că aceasta nu înseamnă nimic.

„Bine, am să merg să mă botez și atunci va fi în ordine.” Nu, domnilor! Apa nu vă va salva. Ori vă pocăiți, ori pieriți. Aici nu este vorba de un botez de reînnoire, deși știu că unii dintre voi, așa credeți. Dar cum poți primi reînnoirea sau nașterea din nou? Prin pocăință. Rețeta spune clar că mai întâi este pocăința, după care urmează botezul în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor. După ce te-ai pocăit cu adevărat, ești un candidat pentru botezul cu Duhul Sfânt, pentru că *„făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum.”*

Oh, care este problema cu voi, metodiștii, baptiștii, prezbiterienii, nazarinienii, sfinții pelerini, catolicii, pentecostalii?

Dacă Dumnezeu vine jos și vorbește proslăvindu-Se prin Puterea Sa, voi vă întrebați ce este cu aceste lucruri. Dar vedeți, tocmai acesta este motivul pentru care aveți aceste crezuri și lucruri: voi v-ați injectat cu aceste dogme omenești până v-au dat jos de pe cale.

Copii, veniți înapoi! Luați calea înapoi! Luați Rețeta! Scăpați-vă de această boală a păcatului: de necredință! Întoarceți-vă la Dumnezeu și credeți-L din toată inima.

Haideți să ne rugăm.

Eu Te cred, Doamne, și vin înaintea Ta împreună cu biserica aceasta, împreună cu acești oameni care stau înaintea Ta cu o inimă sinceră. Te rog să-i ajuți să nu creadă cumva că spun aceste lucruri de la mine.

Fă-i să înțeleagă că în inima mea este o povară care mă arde, și că trebuie să spun aceste lucruri ca să mă eliberez, deoarece mă gândesc că un doctor sincer va fi corect cu privire la rețeta pe care o dă. Doamne, fă ca Rețeta aceasta să fie turnată, în seara aceasta, în fiecare inimă. Dacă printre noi sunt oameni care au primit numai botezul lui Ioan, așa cum erau bărbații din Efes la care a mers Pavel, ajută-i să înțeleagă că este un alt botez; că este un botez al Duhului Sfânt.

Dacă singurul lucru pe care l-au știut până astăzi, este strângerea mâinii

predicatorului sau aderarea la un crez, fă ca în seara aceasta să fie umpluți cu Duhul Tău cel Sfânt. Îndură-Te, Doamne.

Ajută-i să vină smeriți. Dă-le acest privilegiu să se întoarcă înapoi, la Azusa Street; la Cincizecime, la Împărăția și slava lui Dumnezeu.

Eu Ți-i încredințez Ție, Tată; îi aduc înaintea altarului pe care se află Jertfa noastră Isus Hristos, și Te rog să ne primești. Tu ești Dumnezeu, ai fost Dumnezeu dintotdeauna și vei rămâne Dumnezeu pentru totdeauna, de aceea Cuvântul Tău nu poate greși.

Când ai venit pe acest pământ, în trupul propriului Tău Fiu, în Cortul pe care Ți L-ai făcut ca să locuiești printre noi... O, cum îi orbește aceasta pe oameni! Oare un tâmplar nu-și face o casă în care să locuiască? Și nu Și-a făcut și marele meșter Zidar o Casă în care să locuiască printre noi?

O, Dumnezeule, lasă-i să vadă că nu casa este importantă, ci Cel care a făcut-o și locuiește în ea. Lasă-i să-și dea seama că acest Duh Sfânt, prin moartea, îngroparea și învierea Casei, a cortului în care a locuit plinătatea dumnezeirii, prin Sângele neamestecat al propriei Sale creații, ne-a curățat calea pentru ca Dumnezeu să poată locui în inima noastră, a păcătoșilor, prin har. Acum, Tu îți continui lucrarea prin Biserica Ta, folosindu-i ca instrumente pe oameni, pentru că acesta a fost felul Tău de lucrare dintotdeauna.

Dumnezeule, fă ca în seara aceasta, oamenii să înseteze și să flămânzească după neprihănire.

Doamne, suntem plini de bucurie pentru că în săptămâna aceasta sărbătorim cincizeci de ani de când ai turnat harul și sfințenia Ta peste Biserică, în țara noastră. Tată, Dumnezeule, este un timp de sărbătoare, iar oamenii știu cum să se întoarcă înapoi, pentru că trebuie să procedeze la fel ca la început.

Ei trebuie să se întoarcă la Duhul Sfânt, iar această întoarcere se poate face prin respingerea tuturor acestor dogme care le-au fost injectate de denominațiuni. Ei trebuie să se întoarcă la vindecarea divină primită prin puterea lui Dumnezeu, de aceea, Te rog să ne dăruiești aceasta, Doamne.

Noi știm că toate aceste lucruri au lucrat spre binele nostru și pentru împlinirea făgăduinței Tale, deoarece am văzut aceasta în exemplul pe care ni l-ai dat în

seara aceasta.

Fie ca cuvintele spuse de Emanuel când a fost printre noi pe pământ: „*Cine crede în Mine va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” să se împlinească întocmai.

Iartă întreruperile de pe calea lor, Doamne. Te rog să Te cufunzi în fiecare inimă și să scoți afară o biserică sfântă și umplută cu Duhul Sfânt, ca în zilele Cincizecimii. Ascultă-ne, pentru că Ți-i încredințez în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Credeți? Aș vrea să fiți atenți câteva minute și să credeți din toată inima.

Biblia spune că Domnul Dumnezeu ne-a promis că toți cei ce vor crede, vor fi mântuiți. Pare cam puțin, nu-i așa? Dar vedeți voi, tot ce puteți face este să credeți cu adevărat, și atunci, Dumnezeu va turna Duhul Său cel Sfânt peste voi, și Își va legitima Cuvântul. Câți dintre voi doresc să se întoarcă la Cincizecime? Ridicați mâna. Câți din voi cred că Rețeta este încă bună? Amin.

Cu siguranță, este botezul cu Duhul Sfânt. Vedeți? Nu educația, nu o diplomă de doctorat, ci Duhul Sfânt.

Nicodim L-a întrebat pe Isus în Ioan 3: „*Ce trebuie să fac să primesc Viața veșnică?*” El era un bărbat de optzeci de ani și fusese preot toată viața, dar nu înțelegea aceasta. Și ce i-a răspuns Isus? El nu i-a spus: „Du-te și desăvârșește-ți educația!” Nu, nu! Nici nu i-a zis: „Du-te și ocupă o slujbă mai înaltă în organizația ta!” O, nu! Ci i-a spus foarte clar ce trebuie să facă. De fapt, l-a muștră pentru că un fariseu ca el nu putea înțelege un lucru atât de simplu: că trebuie să se nască din nou.

Da, domnilor, iar în seara aceasta este la fel. Vedeți, noi o luăm prea ușor. Ne luăm după tot felul de senzații și spunem: „Am fost născut din nou!”, apoi mergem mai departe tot cum am fost înainte, dar viața voastră dovedește că nu ați trăit această naștere din nou; dovedește că cu voi este ceva greșit. Da, domnilor.

Poate zici: „Dar știu că omul acela este un om bun!” Nu contează cât este de bun, pentru că dacă veți căuta, nu veți găsi oameni mai buni ca mahomedanii, care sunt foarte amabili și toate celelalte. Oh, uneori, păgânii și închinătorii la idoli sunt foarte drăguți și smeriți, dar aceasta nu înseamnă nimic. Nu, domnilor.

„*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...*” Aceasta o spune Doctorul. Acelea sunt urmările Vaccinării.

Tot Doctorul a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” A spus El aceasta? Desigur. Deci, acesta este semnul unui credincios.

Noi spunem că dovada unui om bun, este că merge la biserică și își plătește zeciuiala. Este bine; este foarte frumos, dar nu așa a spus Isus, ci El a zis: „Un astfel de om va face lucrările pe care le fac Eu.” De ce? Pentru că dacă viața care este într-un piersic (dau un exemplu), poate fi luată și injectată într-un măr, acel măr nu va mai rodi mere, ci piersici, deoarece germenul de viață al piersicului a fost pus în celălalt copac. Prin aceasta, mărul va trebui să rodească piersici. Așa este.

Odată, am stat împreună cu fratele Sharitt într-o livadă de citrice, și acolo am văzut un portocal care avea patru sau cinci feluri diferite de fructe.

„Ce fel de pom este acela?” l-am întrebat eu.

„Este un portocal,” a răspuns el.

„Păi, văd pe el grapfrut, mandarine, lămâi și alte fructe. Cum este posibil acest lucru?”

„Ele sunt altoite pe copac.”

„Păi, aceasta este minunat, nu-i așa?”

„Da”, a răspuns el. „Orice ramură cu viață de citrice va trăi pe acest pom.”

În clipa aceea Ceva m-a făcut atent și m-a oprit, așa că am privit din nou spre copacul acela. S-a întâmplat la fel ca în ziua aceea când eram în Finlanda și stăteam lângă băiețelul acela mort. Atunci, am fost atins de Ceva, așa că i-am zis fratelui Moore:

„Acesta este copilul despre care ți-am spus în Shreveport. Atunci am zis că el este dintr-o țară străină și că va fi înviat.” Noi am privit în Biblie, unde scrisesem acea vedenie, după care am spus: „Moarte, dă-i drumul!” și copilul s-a ridicat, revenind la viață. Amin. Dumnezeu nu poate minți! Sigur că nu.

Același „Ceva” m-a mișcat și acum, așa că i-am zis fratelui:

„John, eu văd ceva. Aș vrea să-ți pun câteva întrebări, deoarece vreau să țin o predică despre ceea ce am văzut aici. Spune-mi, la anul aceste ramuri vor rodi

portocale?”

„O, nu, nu!” a răspuns el. „Fiecare ramură va rodi după soiul ei. Ramura de lămâi va rodi lămâi; ramura de mandarin va rodi mandarine și așa mai departe.”

„Bine, dar ai spus că copacul este un portocal, nu-i așa?”

„Da, așa este.”

„Și a încetat să mai rodească portocale?”

„Nu”, a răspuns fratele. „Când copacul va da o mlădiță originală, aceea va rodi portocale.”

Aceasta este! Aceste denomițiuni au fost altoite și rodesc încă roade denomiționale, dar când Pomul va da o mlădiță originală, în urma ei se va scrie o nouă Carte a Faptelor. *„Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele.”* a spus Isus. Și ce urmează? Viața care a fost injectată în Vița originală, va rodi o mlădiță care va avea rezultatele Rusaliilor, pentru că Viața lui Hristos este în mlădița aceea și ca urmare, ea va face lucrările Lui.”

Eu nu vorbesc în limbi, dar cu siguranță, mă simt ca și cum aș face-o. Oh, cum poartă Duhul mărturia în sufletul meu! El poartă mărturia împreună cu Cuvântul, dovedind că aceste lucruri sunt adevărate.

Credeți? Câți din voi au numere de rugăciune? Ridicați mâna. Bine. Acum, câți din voi nu au numere de rugăciune, dar sunt bolnavi și doresc să fie vindecați de Dumnezeu? Ridicați mâna. În ordine. Să credeți.

Tatăl nostru ceresc, stau într-o audiență în care doar câțiva sunt noi, și simt cum Duhul Tău se instalează printre noi. Eu am vorbit Cuvântul Tău și le-am dat Rețeta Ta, arătându-le că Ea este Calea înapoi. Nicodim și Sinedriul au recunoscut că Ceva este deosebit cu privire la Tine, când ai fost arătat în trup, pentru că acest bărbat a spus:

„Învățătorule, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu; căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.” (Ioan 3.2). Totuși, oamenii aceia Te-au numit Beelzebul și au spus că învățătura Ta i-a înșelat pe oameni.

Vremurile nu s-au schimbat, Tată. Noi suntem pe o altă pășune, dar Tu ai rămas neclintit. Necredința nu a putut să Te oprească, ci ai mers mai departe și ai făcut ceea ce Ți-a poruncit Tatăl. De altfel, ai spus că *„Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând.”*

Tu ai putut să-i spui lui Natanael unde era și ce făcea când s-a dus Filip după el; ai putut să-i spui lui Simon care era numele lui și al tatălui său. Oh, iar într-o zi, de poala hainei tale s-a atins o femeie, Tată. Fizic, era imposibil să-i simți atingerea, pentru că erai îmbulzit din toate părțile de popor, dar Te-ai oprit și i-ai spus care era necazul ei, iar când ai făcut aceasta, suferința ei a încetat.

Doamne, lasă ca aceeași Viață care era în Hristos, să vină și în acest grup de oameni, ca să poată vedea că Tu ești încă Același Dumnezeu și că le-am vestit Cuvântul Tău.

Oamenii vin, spun una sau alta și fac tot felul de șmecherii dar, Doamne, oare ce dovedesc toate acestea, dacă nu tocmai faptul că undeva există Adevărul?

Doamne Dumnezeule, îngăduie să vadă Adevărul în seara aceasta. Lasă ca nu un om să vorbească aici, ci Duhul Sfânt, și dă credință acestei biserici.

Îmi dau seama că Tu nu poți să ungi numai pe unul dintre noi, ci trebuie să-i ungi pe mai mulți, de aceea, unge-ne împreună, Doamne, ca Biserică a Ta și fă să se știe că Tu ești Dumnezeu și că eu am spus numai Adevărul. Lasă să se vadă că am stat pe Cuvântul Tău, cu toată opoziția din jur, și că am încercat să fiu sincer. Nu spun aceasta ca să mă liniștesc pe mine însumi, și nici ca să audă oamenii aceștia, ci pentru că acesta este adevărul; și Te rog să adeverești că am spus Cuvântul Tău și că El este Adevărul. Te rog să dovedești că Viața care era în Hristos trăiește în Biserică și în credincioșii Lui. Dă-ne aceasta, Tată, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vreau ca fiecare să stea plin de respect. Câți dintre cei prezenți nu mă cunosc? Ridicați mâna. Deci, voi nu ați mai fost la nici o adunare.

Isus Hristos spune în Ioan 14.12: *„cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* Credeți aceasta? Tot Biblia spune în Evrei 13.8 că *„Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.”*

Singurul mod prin care evreii puteau să-L recunoască, să vadă că El este Hristosul,

nu era îmbrăcămintea, pentru că era un om simplu, obișnuit, este adevărat? Dacă El ar veni în seara aceasta aici, ar purta un costum ca oricare dintre noi, deci după îmbrăcămintea nu L-am putea recunoaște, este adevărat? Atunci cum putea fi recunoscut? Viața care era în El a dovedit Cine era.

În vremea aceea, foarte mulți oameni erau îmbrăcați ca El, dar nu erau El. Așa este. Mulți oameni fac astăzi același lucru, dar aceasta nu înseamnă nimic, pentru că ceea ce face deosebirea este Viața.

Ei L-au recunoscut și au știut că era Hristosul pentru că au văzut ce spuneau Scripturile despre El, este adevărat?

Ce a spus Moise că va fi Hristosul? Un profet ca el. Astfel, toți s-au uitat după aceasta pentru că Dumnezeu le spusese: *„Dacă va fi printre voi un proroc, Eu, Domnul, îi vorbesc. Dacă ceea ce spune el, se împlinește, să-l credeți; dar dacă nu se împlinește, să nu-l credeți.”* Aceasta este logic.

Când S-a ridicat Isus și a intrat în slujba Sa, i-a spus lui Petru cum se numea el și tatăl său: *„Tu ești Simon, fiul lui Iona.”* (Ioan 1.42). Este adevărat? Aceasta a făcut ca Petru să-L creadă.

Un alt exemplu este Natanael. Voi știți că Filip s-a dus și l-a căutat, iar când l-a găsit, i-a zis: *„Noi am găsit pe Acela despre care au scris Moise, în lege, și prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif. Vino să-L vezi și tu.”* (v.45).

După ce Filip i-a spus toate lucrurile făcute de Isus, Natanael s-a hotărât să meargă cu el, iar când a intrat în locul unde Se afla Isus, El i-a zis: *„Iată cu adevărat un israelit în care nu este vicleșug.”*

Fiind un bărbat învățat, Natanael L-a întrebat imediat pe Isus: *„De unde mă cunoști?”* la care Domnul i-a răspuns: *„Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, când erai sub smochin.”*

Atunci Natanael l-a zis: *„Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești Împăratul lui Israel!”* Aceasta a fost suficient. (Ioan 1.44-49).

Voi toți cunoașteți discuția pe care a avut-o Isus cu femeia de la fântâna Samariei. Samaritenii știau că trebuia să vină Dumnezeul Profet și știau și semnul după care aveau să-L recunoască. El a dat întotdeauna un semn, acest lucru fiind valabil și astăzi.

Când fariseii au văzut că i-a spus femeii toate lucrurile, au zis: „Este un Beelzebul, un ghicitor!”, dar prostituata aceea l-a zis: „Doamne, văd că ești profet. Noi știm că trebuie să vină Mesia, iar când va veni El, ne va spune toate lucrurile. Ceea ce faci Tu, este semnul Lui.”

Și Isus i-a răspuns: „Eu, Cel ce vorbește cu tine, sunt El.”

Imediat ce a auzit aceste cuvinte, femeia a alergat în cetate strigând: „Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut Nu cumva este Acesta Mesia?” (Ioan 4.29).

Oamenii din cetate au crezut-o pe femeie și s-au dus să-L vadă pe Isus, iar când au văzut lucrările Lui, au crezut în El. Este adevărat? Deci, nu-i de mirare că El a spus: „Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți...”

Acum, noi trebuie să avem înțelepciune, nu să fim învățați doctrina cuiva; trebuie să credem, să ne smerim și să ne golim interiorul, pentru ca Dumnezeu să Se poată descoperi prin noi.

Goliți-vă! Dați-vă la o parte din cale pentru că cel mai mare dușman pe care-l aveți, sunteți voi înșivă, eul vostru! Credeți-L pe Dumnezeu! O veți face?

Noi știm că Tatăl Domnului Isus Hristos este Duhul Sfânt, deoarece este scris: „...ce s-a zămislit în ea este de la Duhul Sfânt.” (Matei 1.20), iar dacă acel Duh Sfânt poate intra în tine și în mine, ca să descopere chiar Viața lui Hristos, nu mai este loc pentru nici o îndoială. Înseamnă că v-am spus adevărul despre întoarcerea înapoi.

Oamenii cred că acele zile au trecut, dar El a făgăduit că se va întâmpla din nou în zilele din urmă. Fiecare dintre noi avem o slujbă și trebuie să fim loiali față de această slujbă, față de Cuvânt.

„Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi”, iar în seara aceasta Cuvântul este în trupul nostru, Se descoperă prin noi ca să dovedească faptul că El este Dumnezeu în noi, și că El produce roadele Sale în noi. Sigur că da.

Dacă v-aș spune că în mine este duhul lui Dillinger, v-ați aștepta să port pistoale; dacă v-aș spune că în mine este duhul unui artist, v-ați aștepta să pictez un tablou, iar dacă v-aș spune că în mine este Duhul lui Hristos, ar trebui să fac lucrările lui Hristos. Așa a spus El.

Să vă spun ceva. Când m-am dus peste ocean, mi-am făcut niște analize la un doctor renumit. Mi-a examinat inima, sângele și îi mulțumesc lui Dumnezeu că mergeau. Apoi a trebuit să beau acel bariu și m-a pus la raze. După ce m-a examinat cu atenție, mi-a zis:

„Frate Branham stomacul tău arată normal, dar nu se întâmplă nimic.”

„Nu?” am întrebat eu. „Dar ar trebui să se întâmple ceva?”

„Desigur, dar nu înțeleg...”

„Atunci ce ar trebui să fac?”

„Păi, gândește-te că mănânci ceva mai bun,” a spus el.

„De ce trebuie să fac aceasta?”

„Gândește-te puțin la o bucată mare de friptură zemoasă...”

„Aș schimba-o bucuroș cu o friptură de veveriță cu fasole”, i-am răspuns eu.

„În ordine, atunci poți începe...”

Am început să mă gândesc la friptura aceea, iar doctorul mi-a zis:

„Iată că începe...”

„Ce anume, doctore?”

„Un mic fir electric din creierul tău a transmis cuvântul jos, în stomacul tău.”

„Chiar așa? Și care este firul acela? Ce anume te face să visezi? Tu visezi, doctore?”

„Sigur că da.”

„Și care parte a ta visează?”

„Subconștientul,” a spus el.

„Omul normal are un conștient și un subconștient, iar pentru a intra în subconștient trebuie să doarmă.”

„Eu am găsit din nou ceva ce nu pot explica, frate Branham,” a spus doctorul.
„Este ceva ce se întâmplă în interiorul nervilor tăi și nu din cauza lor.”

„În sufletul meu?” l-am întrebat eu.

„Da, aceasta te face așa cum ești.”

L-am întrebat despre vedenii dar nu știa nimic despre așa ceva, de aceea, i-am spus:

„În cazul unui om normal, ca să treacă din starea de conștient în cea de subconștient, trebuie să doarmă. Trupul stă nemișcat și simțurile sunt adormite, dar el merge în altă parte, în vis, iar uneori locul unde a fost sau ceea ce s-a întâmplat acolo, îi revine în minte după ani și ani.”

„Așa este.”

„Vezi, aceasta se întâmplă cu un om normal, dar Dumnezeu a așezat în unii din noi Ceva care face ca subconștientul și conștientul să meargă împreună. Astfel, nu trebuie să dormim ca să vedem lucruri care au fost, sunt sau vor veni, ci ne apar în față stând treji. Acesta este un dar profetic.”

„Domnule Branham,” a spus doctorul, „eu am citit câteva din cărțile tale despre vindecare și pot spune că sunt de acord cu tine, deoarece știu că dacă o persoană are o formă malignă de TBC, ulcer sau altceva, aceea îl va ucide, iar noi îi spunem aceasta. Dacă omul se supără și se întristează, va muri foarte repede, dar dacă este creștin, nu se va întrista din cauza morții care-l pândește, ci va accepta că este o parte a lucrurilor, pe care trebuie s-o acceptăm, și ca urmare va spune: „Voi trăi până când mi se va termina firul.” El a mai spus: „De obicei, această atitudine face ca boala să înceteze să mai înainteze sau va înainta foarte încet, așa că pacientul va trăi mai mult.”

„Ceea ce spui tu este în ordine, doctore, dar dă-mi voie să-mi termin ideea. Dacă te vei conecta la detectorul de minciuni și îți vei da toată silința ca minciuna ta să pară adevăr, vei vedea că totuși, acul aparatului va indica negativ. De ce? Aici este vorba de vibrația nervilor. Omul nu a fost făcut ca să mintă, ci ca să spună adevărul, de aceea, o minciună este un lucru atât de oribil încât întrerupe transmisia nervilor. Tu nu ai fost făcut să fii nervos, ci ar trebui să ai pace ca un copil, să fii ca Dumnezeu. Tu nu ar trebui să fii agitat, ci ar trebui să ai credință și

să umbli cu Dumnezeu.” Vedeți?

Apoi, i-am spus: „Doctore, dacă acel bolnav este liniștit la gândul că dacă moare este salvat, ce importanță mai are că boala nu mai înaintează un timp? Prin credința în puterea Duhului Sfânt, boala aceea poate fi îndepărtată complet.”

Când a auzit aceste cuvinte, doctorul a sărit în picioare și a strigat: „Minunat!”, iar lacrimile au început să-i curgă pe obraji.

„Știi care este problema, doctore? Biserica noastră nu învață așa ceva.”

„Așa este,” a răspuns el.

„De aceea trebuie să ne întoarcem la Cincizecime.”

„Eu sunt prezbiterian”, a spus el, „și la fel soția mea.”

„Un creștin este născut din nou; el este născut în biserică, deoarece nu poți ajunge în ea prin aderare, ci doar prin naștere.”

„Așa este, domnule Branham,” a răspuns el în timp ce plângea ca un copil. Foarte curând urmează să-l botez.

Ce se va întâmpla când Îl veți lăsa pe Duhul Sfânt să vină înăuntru? El va face tot ceea ce a promis Hristos, iar tu vei deveni un instrument al Lui.

Când m-am născut, deasupra pătuțului a apărut o Lumină. Voi aveți aici fotografia acelei Lumini. Acesta este adevărul, iar știința a dovedit aceasta. Eu sunt un om, sunt un nimic; sunt doar fratele vostru, dar Duhul Sfânt, prin cunoștința Sa mai dinainte, a hotărât daruri pe care Dumnezeu le-a pus în biserică. Ele nu au venit prin punerea mâinilor vreunuia dintre bătrâni, ci le-a dat Dumnezeu.

Dumnezeu a așezat în Biserica Sa: apostoli, proroci, învățători, evangheliști și păstori. Acestea sunt slujbe divine sau însărcinări hotărâte de Dumnezeu mai dinainte. Biblia spune că Ieremia a fost hotărât de Dumnezeu ca să fie profet, încă înainte de a se naște, este adevărat? Omul nu are nici o contribuție și nici un merit aici, ci totul vine de la Dumnezeu.

Acum, să credeți din toată inima. Cei care sunteți bolnavi și aveți nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, spuneți doar: „Doamne Dumnezeule, eu am auzit acest mesaj; l-am auzit pe bărbatul acesta spunând că ești aici, în mijlocul nostru. Dacă

nu este așa, înseamnă că mi-a spus ceva greșit.”

Dar eu nu am greșit pentru că El a spus: „*Oriunde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20).

Cum? El este cu noi. Și când S-a împărțit printre noi, a făcut-o cu scopul ca noi să fim într-o unitate. Deci, voi trebuie să fiți o parte din această unitate, ca El să poată lucra.

Dacă El mi-a dat o slujbă, are și pe cineva care să creadă, pentru că altfel nu mai era nevoie să-mi dea slujba. Desigur.

Să credeți din toată inima, pentru că atunci veți vedea cum va lucra Dumnezeu. Acum vreau să fiți plini de respect.

Hristos a vindecat și a făcut orice lucrare pe care a săvârșit-o, pe baza unei vedenii pe care I-a dat-o Tatăl. Așa este. El nu a vindecat pe nimeni și nici n-a făcut vreo minune, până nu a primit mai întâi o vedenie. Câți din voi știți aceasta?

În Ioan 5.19 scrie: „*Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.*” Vedeți? Aceste cuvinte au fost spuse chiar de El, iar Dumnezeu nu poate minți.

Dar, vedeți voi, vindecarea a fost deja câștigată, pentru că Jertfa a fost dată. El ni se poate descoperi prin prorocie, poate să ne arate semnele Lui, dar în ceea ce privește vindecarea, voi trebuie să-L credeți ca să intrați în posesia ei. Dacă El ar sta în seara aceasta aici, iar tu ai spune: „Doamne, vrei să mă vindeci, Te rog?” ți-ar spune: „Am făcut-o deja, crezi aceasta?”

Cum este posibil lucrul acesta? Pentru că El a fost străpuns pentru fărădelegile noastre și prin rănilor Lui am fost vindecați. Înțelegeți? Prin urmare, voi trebuie doar să credeți și atunci veți vedea că El este viu.

Eu am făcut această provocare în India, în fața a două sute cincizeci de mii de oameni; am provocat o jumătate de milion de oameni în Durban, Africa de Sud, și prin faptul că au crezut, L-au văzut pe Dumnezeu în lucrare. Când au văzut aceasta, treizeci de mii de băștinași și-au aruncat idolii și au devenit creștini, iar femeile, care erau goale, de îndată ce a venit Hristos asupra lor, s-au grăbit să-și acopere cu mâinile goliciunea și au plecat.

Oh, iar astăzi, femeile din biserica pentecostală, și nu numai din ea, își scurtează fustele, se poartă ca lumea, apoi spun că au Duhul Sfânt.

Voi știți că eu vă iubesc, dar sunt plin de râvnă pentru El. Când o văd pe sora mea, fiica lui Dumnezeu, făcând asemenea lucruri, iar fratele meu este atât de laș încât nu poate lua poziție împotriva acestor lucruri și nu-i spune clar ce scrie în Cuvântul lui Dumnezeu, care este Adevărul, oh, nu pot să tac! Dacă sora mea umblă ca o femeie de stradă, în loc să umble ca o sfântă a lui Dumnezeu, sau dacă bărbații se tem să se ridice și să spună Adevărul pentru că denomi-națiunea îi dă afară, înseamnă că acolo este ceva greșit. Spun aceasta, pentru că un creștin adevărat crede și ține tot Cuvântul lui Dumnezeu, stând pe făgăduința Lui.

Cred că cunosc doar câțiva frați din locul acesta, restul fiind străini pentru mine. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Duhul Sfânt intră acum... Este orbitor. Dumnezeu nu poate fi explicat, ci trebuie doar să-L crezi. Credeți, deci, și nu vă îndoiiți. Credeți în Domnul Isus, deoarece Biblia spune că sunteți salvați prin credința în El.

Spuneți: „Doamne, sunt la fel ca femeia care s-a atins de poala hainei Învățătorului. Eu nu încerc să mă ating de predicatorul acela, pentru că el este doar un om, dar Biblia spune că Tu ești Marele Preot care poate fi atins prin simțirea suferințelor noastre.” A spus El aceasta? Sigur că da.

Ei bine, cum ați putea ști că v-ați atins de Marele Preot, dacă El n-ar acționa la fel ca ieri? Aceasta înseamnă că fiind Același, El va proceda și astăzi la fel ca ieri. Este adevărat?

Ce s-a întâmplat după ce femeia aceea s-a atins de El? Isus S-a întors și a spus: „*Cine s-a atins de Mine?*”

Atunci Petru l-a răspuns: „*Învățătorule, noroadele Te împresoară și Te îmbulzesc, și mai întrebi: „Cine s-a atins de Mine?”*”

Dar Isus a spus: „S-a atins cineva de Mine, căci am simțit că a ieșit o putere din Mine.” (Luca 8.45-46). Apoi, a privit în jur, a văzut-o pe femeia care-L atinsese și i-a spus despre boala ei, după care i-a zis: „*Îndrăznește, fiică; credința ta te-a mântuit; du-te în pace.*” (v. 48).

El este Același Dumnezeu și în seara aceasta; este Același Mare Preot, de aceea vă

provoc să credeți.

Voi, care nu mă cunoașteți și cei care nu aveți număr de rugăciune, rugați-vă și fiți smeriți! Să nu uitați că puteți să-L atingeți pe Domnul prin credință. Eu nu pot să-L ating pentru voi, ci trebuie să-L atingeți voi personal. Este vorba de propria voastră credință, deci credeți! Câți dintre voi cred? Spuneți: „Eu cred.”

Haideți să începem să chemăm rândul de rugăciune. Vă rog să nu vă mai plimbați prin adunare. Stați liniștiți pe locurile voastre. Fie ca Dumnezeu să dea Bisericii Sale dovada pe care l-a cerut-o, pentru că tot ce v-am spus este Adevărul. Fie ca Tatăl ceresc, Cel în fața căruia stăm, să adeverească aceasta.

Doamne, ajută poporul Tău. Acum este o schimbare în slujbă, este o altfel de ungere, dar este același Duh.

Doamna care stă acolo, la capătul rândului și mă privește... Are ceva alb pe ea. Crezi, doamnă? Crezi că sunt slujitorul lui Dumnezeu? Ai nevoie de El, nu-i așa? Ai probleme cu gâtul. Crezi din toată inima, doamnă Sparke?

Copilul care stă aici, dorește rugăciune pentru el, deoarece este anemic și are o stare foarte nervoasă peste el. Este adevărat, nu-i așa? Nu o cunosc pe femeie... Pune mâinile peste copil, în Numele lui Isus Hristos. Amin. Dacă femeia aceasta are destulă credință, fă să se știe, Doamne, prin faptul că boala îl părăsește pe copil în Numele lui Isus Hristos. Amin. Să nu te îndoiești.

Acum El este aici

Noi Îl lăudăm până vine.

Acum El este aici.

În spatele acestei femei, stă o altă femeie care își ține mâinile ridicate. În mână ține o batistă și se roagă pentru că suferă cu stomacul. Soră, suferința ta s-a sfârșit. Ai număr de rugăciune? Nu? Nici nu ai nevoie. Du-te acasă și mănâncă, pentru că totul s-a sfârșit.

O, dacă ați putea crede! Credeți? Întrebați-i pe oamenii aceștia. Dumnezeu știe că nu i-am văzut niciodată și că nu știu nimic despre ei.

Aici este o femeie care are o haină roșie. Doamnă, ai număr de rugăciune? Nu? Nici

nu îți trebuie. Tu nu ești bolnavă, dar ai o întrebare cu privire la care ai vrea să vorbești cu mine. Este o problemă duhovnicească. Vrei să știi dacă ar trebui să ieși din serviciu și să te dedici pe deplin lucrării Domnului. Tu nu ești de aici, ci vii din Houston, Texas. Stai pe loc și El te va chema când ești gata pentru aceasta. Eu n-am văzut-o niciodată pe femeia aceasta, de aceea vă provoc să credeți!

Acolo în spate, este un bărbat cu o legătură bună în Duhul; are o cămașă albă și este chel. El vine din Arkansas. Ai număr de rugăciune? Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Problema ta de la stomac s-a dus, de aceea te poți întoarce plin de bucurie în Arkansas. Eu nu l-am văzut în viața mea pe bărbatul acesta.

Aici, la capătul rândului, este o femeie care are o infecție la ureche. Crezi că Dumnezeu te va face bine? Du-te acasă, crede și vei fi bine.

Acolo este o femeie cu pălărie roșie, care are probleme cu inima. Doamnă Lambert, crezi din toată inima? Așa te numești, nu-i așa? Problema de la inimă te va părăsi, de aceea poți merge acasă vindecată.

Acum credeți? Vă provoc să credeți! Ridicați mâinile.

Doamne Isuse, Fiul lui Dumnezeu, nu lăsa ca aceste lucruri să treacă, Doamne, pentru că nu le-ai făcut degeaba. Tu ești Dumnezeu cel veșnic și trăiești de-a pururi, de aceea Te rog să le faci cunoscut acestor oameni că Tu ești Autorul celor văzute.

Ajută-i să vadă că Rețeta este corectă, că Tu ești Dumnezeu și că ești în mijlocul nostru. Ajută-i pe oameni să creadă în Tine și vindecă-i de două ori: de boala pe care o au și de necredință. Noi Te lăudăm pentru toate lucrurile, Dumnezeule scump, Tatăl nostru ceresc, în Numele lui Isus Hristos, și Ți-i încredințăm Ție pe toți acești oameni.

Credeți din toată inima? Vorbiți cu oamenii aceștia și veți vedea că nu ne cunoaștem. Cel care le-a vorbit este Duhul Sfânt, iar El a făcut aceasta pentru a dovedi că v-am spus adevărul, că într-adevăr calea înapoi este cea pe care v-am arătat-o.

Biserica s-a pierdut prin pustie și rătăcește, dar Dumnezeu, Tatăl nostru, este aici, printre noi și în noi, așa cum a fost în Fiul Său, Isus Hristos.

Aveți credință în Dumnezeu! Credeți aceste cuvinte pe care le-a spus Isus. Cum ar

putea fi El Fiul lui Dumnezeu și să mintă? Cum putea face o făgăduință și să nu fie adevărată? Oamenii gândesc așa pentru că nu au fost vaccinați, dar întoarceți-vă la doctorie! Întoarceți-vă și primiți adevăratul Duh Sfânt, nu o emoție, nu o senzație, deși El aduce și emoție și senzații.

Lăsați-L să vină și să Se legitimizeze. Deschideți-I, și atunci va face lucrurile pe care le-a făcut întotdeauna, deoarece este scris că „*cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” Credeți?

Câți din voi au numere de rugăciune? Ridicați mâna. Ultima însărcinare pe care a dat-o Domnul Bisericii, a fost aceasta: „*lată semnele care-i vor însoți pe cei ce vor crede... își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși...*” (Marcu 16.17-18).

Am vrut să plec, dar Ceva mi-a spus: „Nu face aceasta, pentru că oamenii vor să-ți pui mâinile peste ei.” Vedeți? Dumnezeu este bun și m-a oprit din pornirea mea. Ce a determinat aceasta? Dorința din inimile voastre.

Voi, cei care aveți numere de rugăciune, aliniați-vă aici, pentru că El este bun.

Eu am putut să văd cum avionul în care mă aflam, a fost nevoit să aterizeze forțat, apoi m-a ținut pe loc până a doua zi, când m-a trimis la o femeie de culoare care se ruga cu credință pentru băiatul ei care era pe moarte. Cine a făcut aceasta? Credința acelei femei.

Credeți? Credeți Mesajul? Dacă nu puteți crede Mesajul, nu veți crede nici mesagerul, dar cred că Dumnezeu va dovedi că v-am spus adevărul.

Acum vedeți ce fac vedeniile? Ele sunt ceva ce vine de la Dumnezeu; ele nu vă vindecă, ci Îl mărturisesc pe Dumnezeu.

Biblia spune: „*Dacă este printre voi un proroc, Eu, Domnul, îi vorbesc (Cum vorbește El? Ca întotdeauna), iar dacă ceea ce spune este adevărat, Eu voi dovedi aceasta.*”

Luați Rețeta și întoarceți-vă înapoi, întoarceți-vă la Cincizecime, fără să vă lăsați speriați de denominațiuni. Nu le mai lăsați să vă separe!

În seara aceasta, Duhul Sfânt este printre noi și cercetează fiecare inimă. Fie ca Dumnezeul cerului să ne dea ceea ce-I cerem.

Dacă aş putea să vă vindec, aş face-o cu bucurie, dar nu pot. Dacă v-aş spune că pot să vă vindec, aş minţi, pentru că voi sunteţi deja vindecaţi; Isus Hristos v-a vindecat când a murit la Calvar. Voi ştiţi că este scris că El „*a murit pentru păcatele noastre şi că am fost vindecaţi prin rănilor Lui.*” Toţi cei care cred că acesta este adevărul, să spună: „Amin!” Prin urmare, singurul lucru pe care pot să-l fac eu este să-mi pun mâinile peste voi şi să cer binecuvântarea Lui peste voi. Sunt sigur că aceasta vă va ajuta, dacă veţi crede. După cum spunea Oral Roberts, aceasta este ca un punct de contact.

Aş vrea ca toţi cei aflaţi aici, să creadă în timp ce ne vom pleca cu toţii capetele şi ne vom ruga Domnului. Când oamenii aceştia vor trece pe lângă mine, mă voi ruga şi-mi voi pune mâinile peste ei. Aş dori să vină şi ceilalţi fraţi lucrători, ca să vedeţi că nu eu sunt cel ce vindecă. Orice frate are dreptul să se roage pentru bolnavi.

Orice lucrător care crede şi este trimis de Dumnezeu, va fi ascultat de El. S-ar putea să nu aibă darul deosebirii sau un alt dar, dar dacă crede, va fi ascultat. Aşa este. Şi încă ceva: faptul că cineva posedă un dar, nu-l face deosebit de ceilalţi fraţi.

De exemplu, eu nu ştiu să predic aşa cum o face un predicator; nu ştiu să învăţ cum învaţă un învăţător; nu ştiu să vorbesc în limbi ca cel care are darul vorbirii în limbi şi nu am tălmăcirea limbilor, dar o dată sau de două ori am vorbit şi eu în limbi. Cu siguranţă, m-am simţit de multe ori pe punctul s-o fac, dar nu am pronunţat cuvintele. Am vorbit în limbi mai mult de o oră. Odată, am vorbit în limbi şi nici măcar nu mi-am dat seama ce fac, aşa că am privit în jur ca să văd cine vorbeşte, şi pentru că n-am văzut pe nimeni, mi-am zis: „Oare unde este germanul care vorbeşte?” Priveam în jur să văd cine este acolo, şi iată că tocmai eu eram cel care le rostea. Cam în acelaşi timp, la câteva mile depărtare, era o femeie care sângera, fiind între viaţă şi moarte, şi încerca disperată să ajungă la biserică. Oh, şi când am ajuns la biserică, ea a mărturisit că a fost vindecată pe loc, chiar în timpul când eu vorbeam în limba aceea. Ce era aceasta? Duhul Sfânt care făcea mijlocirea. Desigur.

Prieteni, ceea ce vă spun nu este o poveste frumoasă, ci este adevărul, iar Dumnezeu cel viu ştie aceasta. Sunt zeci de mii de oameni care pot depune mărturie despre aceasta. Cel ce face aceste lucruri este Dumnezeu, de aceea, credeţi din toată inima, prieteni! Credeţi şi nu vă îndoiiţi!

Acum haideți să ne plecăm capetele.

Dumnezeule scump, stăm aici pentru că avem nevoie de ajutor, de aceea Te rog, ajută-ne, Dumnezeule. Oamenii aceștia știu că Tu ești aici pentru că au văzut roadele prezenței Duhului Sfânt.

Doamne, noi suntem doar oameni și facem doar slujba pe care ne-ai încredințat-o, dar ai făgăduit că aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede: își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.

Te rog să îngădui ca fiecare persoană care va trece pe aici, să fie vindecată, pentru că noi ne punem mâinile peste fiecare din ei în parte, simțind cu ei, în Numele lui Isus Hristos.

Voi începe punându-mi mâinile peste copilul acesta, și condamn boala pe care o are și din pricina căreia nu i se întăresc oasele de la cap, În Numele lui Isus Hristos. Fă ca mama lui să se poată întoarce aici, ca să arate cât de mult a dat boala înapoi, iar copilul să trăiască spre slava Împărăției lui Dumnezeu. Amin.

(Fratele Branham își pune mâinile și se roagă pentru cei din rând).

Prieteni, ați văzut ce s-a petrecut mai devreme? Nu știu ce a fost, dar pot spune că este ceva glorios, pentru că inima mea bate încă cu putere de bucurie. Eu cred că o biserică născută din nou trebuie să aibă o dovadă acum, când timpul venirii lui Hristos este atât de aproape.

Dacă aici ar sta un om cu o haină lungă, cu răni la mâini și cu sângele curgând pe el, acela nu este Hristos. Orice impostor ar putea face aceasta, dar dacă nu îmi poate arăta roadele Vieții lui Hristos în el, știu că nu este Domnul meu.

Într-una din aceste seri, eu am predicat despre „Paradox”, iar ceea ce tocmai ați văzut, a fost un Paradox. Voi știți că Paradoxul este ceva ce nu poate fi explicat; este o minune făcută de Dumnezeuul cerurilor. Amin.

Voi întrebați: „Frate Branham, poți să mă vindeci?” Este imposibil, pentru că sunteți deja vindecați.

Dacă El ar sta aici îmbrăcat într-un costum ca acesta pe care mi l-a dat mie, nu ar putea face mai mult decât mine. Tot ce ar putea face El, este să vă dovedească că este Hristosul, iar voi ar trebui să-L credeți.

Mi se pare că trebuie să fac ceva ca să-i „electrizez” pe oameni, că trebuie să-i trimit să se pocăiască. Ce este cu voi? Oare sămânța Cuvântului a căzut într-un loc stâncos? Care este răspunsul, doamnelor? Fraților, biserică, surorilor, care este răspunsul? Ce mai poate face Dumnezeu? El nu a promis altceva. Voi nu veți vedea nimic mai mareț decât prezența lui Isus Hristos descoperită în Biserica Sa și făcând lucrările pe care le-a făgăduit.

Cu biserica s-a întâmplat ceva. Ce credeți că s-a întâmplat acum cincizeci de ani, ca s-o străbată până acum? Vedeți, acum trebuie să fie Ceva mult mai puternic care s-o scuture.

În timp ce vrăjmașul se revarsă înăuntru, Duhul lui Dumnezeu ridică un steag împotriva lui, iar într-una din aceste zile, Biserica, sfinții născuți din nou, vor fi ridicați de pe pământ. Biblia spune că *„doi vor fi într-un pat: unul va fi luat și altul va fi lăsat. Doi vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”* (Luca 17.34-36).

El Își va ridica Biserica în prezența Sa, ca să trăiască veșnic. Eu nu spun aceasta ca să fiu dur, ci o fac sincer, cu dragoste frățească, pentru că doresc să văd că biserică lui Dumnezeu este cu adevărat a Lui.

Oamenilor, eu nu pot să fac nimic pentru voi când treceți linia. Am auzit despre o mulțime de șmecherii nebiblice care n-au făcut decât să vă îndepărteze de Adevăr. Cuvântul este Adevărul și El S-a făcut trup, înțelegeți?

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Aici sunt niște batiste. (O soră spune o mărturie). Amin. Lăudat să fie Dumnezeu!

Doamne Isuse, Tu care ești Trandafirul din Saron, Crinul din Vale, Steaua dimineții, Rădăcina și Vlăstarul lui David, Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul, Cel ce era, Cel ce este, Cel ce vine, trimite binecuvântările Tale, Doamne, peste acești oameni.

Binecuvântează-i cu o trezire de modă veche. Adu-le o trezire și o experiență ca aceea pe care au avut-o tații și mamele lor cu ani în urmă, pentru că suntem la aniversarea acestui eveniment, chiar acum.

Aici sunt batiste care au fost luate de pe trupul sfinților binecuvântați acum cincizeci de ani, iar bolnavii s-au vindecat. Acum două mii de ani, ei au făcut același lucru și bolnavii au fost vindecați.

Tată, Tu ești Același Dumnezeu și în seara aceasta, ești același Duh Sfânt, de

aceea Te rog să lași o putere și mai mare, care să scuture biserica adormită. Fie ca toți cei care vor primi aceste batiste, să fie vindecați, Doamne. Fie ca puterea lui Dumnezeu să-i însănătoșească pe toți, pentru că le trimit în Numele lui Isus Hristos, pentru vindecarea lor.

Binecuvântează-i pe oamenii aceștia, pentru că Ți-i încredințez Ție, Doamne. Cuvântul a fost predicat, iar Tu Te-ai descoperit și ai arătat că ești aici. Ai dovedit că nu ești mort, ci ai înviat din morți și trăiești de-a pururi, fiind Același ieri, azi și în veci, împlinind Cuvântul și făgăduințele pe care le-ai dat, din generație în generație, cu oricine va crede în Numele Tău.

Tot timpul, Duhul Sfânt a căutat să găsească un om, iar într-o zi l-a găsit pe Policarp, apoi pe Irineu, pe Pavel, pe Martin, pe Luther, pe Wesley, pe George Whitefield, iar într-o zi, o, Dumnezeule, ai găsit un Billy.

Doamne, îngăduie să fim găsiți și noi în seara aceasta. Găsește și astăzi pe cineva care să poată scutura biserica în așa fel încât predicarea Evangheliei să fie la fel ca cea făcută de Charles Finney, ca să aducă biserica înapoi la locul ei.

Noi Îți suntem recunoscători, Doamne, deoarece chiar Duhul Sfânt, nu un om, Se mișcă printre acești oameni.

Primește mulțumirile noastre și dă-ne binecuvântările Tale, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Haideți să închidem ochii, să ridicăm mâinile și să-L lăudăm. Cine crede că El este aici, să ridice mâna. Haideți să-L chemăm din toată inima și să-L lăudăm, deoarece știm cu toții cum s-o facem. Închideți ochii și cântați în Duhul: „Îl iubesc.”

(Este dată o prorocie). Amin. Știți ce este aceasta? Știți ce este vorbirea în limbi și tălmăcirea? Pulsația Duhului Sfânt vorbind ceva despre care tu nu știi nimic, pentru că tu nu știi ce spui.

Eu v-am făcut o invitație. Câți dintre voi doresc să urmeze Rețeta aceea? Cei care nu au fost încă botezați, dar doresc s-o facă, să ridice mâna și să spună: „Eu cred.” Spuneți: „Sunt gata. Mă întorc înapoi și vin la Hristos.”

Mâine seară vom avea un serviciu de botez.

Tocmai ne-a trimis vorbă un predicator baptist că el este pregătit. În ordine. Frate,

și eu am venit din biserica baptistă. Ei mi-au citit Prescripția greșit, așa că am luat-o și am citit-o singur. Apoi, după ce am citit-o, am făcut întocmai cum a spus El și imediat s-a întâmplat ceva.

O, Dumnezeuule, trimite Lumina! Uitați-vă cum vă cheamă.

Apreciez răbdarea voastră, cum stăm și așteptăm unul după altul, pentru că Duhul Sfânt este aici încercând să Injecteze ceva în noi. Răbdarea voastră este minunată și face bine.

Dacă spui: „Oh, eu nu înțeleg, dar am să stau să văd! Trebuie să privesc,” Dumnezeu va umple orice inimă însetată care-L caută cu adevărat.

Când vreți, nu mai așteptați nici un minut, ci primiți-L, pentru că altfel trece mai departe. S-ar putea ca altă dată să nu mai treacă. Așa este. Amin.

Ascultați... Ssttt... (este dată o vorbire în limbi cu tălmăcire)... Amin. Îi mulțumim Domnului nostru. Ați observat că El spunea că este aici ca să primească laudele voastre?

Știți cântarea: „Amin!”? Vino aici, Ernie, fiindcă Îl vom lăuda pe Domnul prin cântarea „Amin!” Câți din voi o știu? O, cu toții! Cred că toată biserica mea o știe.

Haideți să ridicăm mâinile.

Te lăudăm, Doamne Trimite Duhul Sfânt, Doamne. Vino în seara aceasta și străpunge orice inimă în timp ce Te lăudăm. Amin.

- Amin -